

AGRICULTURA

SĂPTĂMÎNAL DE ȘTIINȚĂ ȘI PRACTICĂ AGRICOLĂ • Anul VII Nr. 22 (347) • Joi 25 septembrie 1969 • 16 pagini — 1 lei

La I.A.S. Malu, județul Ialomița, a început semănatul grîului

Foto : D. CONSTANTINESCU

ÎNALTA ÎNDATORIRE A MECANIZATORILOR

FOLOSIREA INTENSIVĂ, CU EFICIENȚĂ MAXIMĂ, A UTILAJELOR

Ing. Ion SLATINEANU

director general adjunct
în Consiliul Superior al Agriculturii

În întreaga țară se desfășoară din plin, în această perioadă, lucrările agricole de toamnă. Țăranii cooperatori, mecanizatorii și cadrele tehnice din unitățile agricole socialiste depun eforturi susținute pentru a încheia cu rezultate cât mai bune bilanțul acestui an, pentru a pune, totodată, baze trainice recoltei anului viitor. Din numărul mare de lucrări agricole ce trebuie executate într-un timp cât mai scurt, concomitent cu respectarea cu strictețe a condițiilor de calitate.

Suprafețele mari ocupate cu porumb la cooperativele agricole impun utilizarea cât mai corespunzătoare a combineelor de recoltat CT-2R aflate în dotarea întreprinderilor de mecanizare. Este semnifi-

cativ faptul că, acolo unde mașinile de recoltat porumbul au fost folosite corespunzător, recoltatul porumbului este destul de avansat. Astfel, în județul Olt, unde pînă la data de 20 septembrie porumbul a fost recoltat de pe o suprafață de 42.000 ha (39 la sută) I.M.A. au realizat, pînă la această dată, circa 40 hectare pe combină, evidențiindu-se întreprinderile din Caracal, Corabia și Rado-mirești. În bune condiții sînt folosite combineele de recoltat porumb și de către întreprinderile de mecanizare din județele Ialomița, Dolj, Teleorman. În cooperativa agricolă din Cuza Vodă, județul Ialomița de exemplu, toate combineele CT-2R lucrează în schimburi prelungite, recoltîndu-se cu fiecare mașină mai mult de 6 ha pe zi. Nu peste tot este însă prezentă grija pentru exploatarea rațională a utilajelor. La Ilfov, de exemplu, deși conducerea direcției agricole județene a solicitat, prin transfer, com-

bine CT-2R, nu s-a făcut în prealabil redistribuirea mașinilor existente, o parte din acestea sînd nefolosite la secțiile de mecanizare. Astfel, din cele 17 combine de recoltat porumb existente la I.M.A. Ulmeni lucrează numai 8. Este necesar ca, în perioada care a mai rămas pînă la încheierea recoltării porumbului fiecare direcție agricolă să ia toate măsurile pentru ca aceste utilaje să funcționeze din plin. De mare folos în acest scop este și noua măsură a Consiliului Superior al Agriculturii de a reduce cu 30 la sută tariful în natură pentru lucrările de recoltat porumb-știuleți cu combina CT-2R. Conducătorii I.M.A. le revine îndatorirea de a populariza importanța acestei măsuri, astfel încît cooperativele agricole să solicite folosirea pe suprafețe cât mai mari a utilajelor respective.

În zonele mari cultivatoare de cartof și sfeclă de zahăr, întreprinderile de mecanizare dispun de un număr important de mașini pentru recoltarea acestor culturi. Prin folosirea lor corespunzătoare se poate asigura strîngerea recoltei într-un timp scurt și elimina pierderile de recoltă. Trebuie arătat că în județele unde mașinile de recoltat sfeclă și cele pentru porumb au fost folosite cu întreaga capacitate, s-a reușit să se recolteze pînă în prezent mari suprafețe ocupate cu aceste culturi. Au obținut rezultate bune în folosirea mașinilor întreprinderile de mecanizare din județele Botoșani, Neamț, Satu Mare, Brașov, Harghita etc.

Se întîlnesc însă, destul de frecvent, aspecte negative care dovedesc modul defectuos de organizare a campaniei de toamnă. Direcția agricolă a județului Covasna a dat disponibile, în anii trecuți, mașini de recoltat cartofi. Acum, aceiași specialiști solicită repartizarea de la alte județe a acelorși mașini. Este de la

(Continuare în pag. a 5-a)

În pag. a II-a

- La împlinirea unui sfert de veac de la apariția primului număr legal al ziarului „Scîntela“.

În pag. a III-a

- Fiecare zi, fiecare ceas prielnic folosite din plin la recoltat și semănat.
- Stabilirea cantităților optime de sămînță.

AGRICULTURA

Săptăminal de știință și practică agricolă editat de Consiliul Superior al Agriculturii și Uniunea Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole

SUMAR

Nr. 22 (347)
joi, 25 septembrie 1969.

- O sarcină de maximă importanță: EVITAREA PIERDERILOR LA RECOLTAREA ȘI PĂSTRAREA SFECELEI DE ZAHĂR ● ATENȚIE SPORITĂ DEPOZITĂRII OPTIME A PORUMBULUI (pag. 4)
- Reportaj: TOAMNA IN VII (pag. 5)
- Imperativul zilei: RECOLTAREA ȘI DEPOZITAREA FURAJELOR NU MAI SUFERĂ ÎNTÎRZIERE! ● În județul Constanța: MONTA LA OI, ACȚIUNE ÎN PLINĂ DEFĂȘURARE (pag. 6)
- CORELAȚIA DINTRE CONTINUTUL ENERGETIC AL FURAJELOR ȘI EFICIENȚA ÎNGRĂȘĂRII TAURINELOR (pag. 7)
- Opinii: CALITATEA ȘI CANTITATEA, REFLECȚATE ÎN PROCESUL DE DEZVOLTARE A VITICULTURII (pag. 8)
- Stațiunea experimentală Podu-Iloaie răspunde la întrebarea: POATE FI REDUSĂ CANTITATEA DE LAPTE DIN RAȚIA VITEILOR DESTINAȚI ÎNGRĂȘĂRII? (pag. 9)
- PAGINĂ SILVICĂ (pag. 10)
- PAGINĂ SINDICALĂ (pag. 11)
- Din scrisorile cititorilor: PREGĂTIREA CADRELOR — PROBLEMĂ ESENȚIALĂ (pag. 12)
- CALEIDOSCOP (pag. 14)
- ȘTIINȚĂ ȘI TEHNICĂ — MERIDIANE (pag. 15)
- AGRICULTURA PE GLOB (pag. 16).

COLEGIUL DE REDACȚIE

Ing. Emilian ALBULESCU (secretar general de redacție); prof. dr. dc. Gh. BAIA; dr. ing. Octavian CARARE; ing. Vasile CIAȘU (redactor șef); prof. dr. dc. David DAVIDESCU, membru corespondent al Academiei; ing. Sonia DIRADURIAN; ing. Trită FANITA; ing. Eugen GRIGORESCU; ing. Nicolae MANTZ; dr. ing. Teodor MARIAN; ing. Tiberiu MUREȘAN; ing. Lucian ROȘCA; prof. dr. dc. Irimie STAIU, membru corespondent al Academiei; dr. ing. Gh. STANCIU; Ion SERBAN; ing. Constantin TANASE; ing. Ion TEȘU; ing. Ion TOMA; prof. dr. Sergiu VREJBA.

Abonamentele se fac la oficiile și agențiile postale, prin factorii postali și difuzorii procentuali. Comenzile pentru publicitate se orimesc la Agenția de publicitate „Editura Știința” București, Oficiul postal nr. 45 str. 13 Decembrie nr. 26, telefon 141516. Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Științei”.

40 000

LA ÎMPLINIREA UNUI SFERT DE VEAC DE LA APARIȚIA PRIMULUI NUMĂR LEGAL AL ZIARULUI „ȘCINTEIA”

Un călduros salut tovarășesc

Se împlinesc 25 de ani de la apariția primului număr legal al ziarului „Știința” — organ al Comitetului Central al Partidului Comunist Român. Continuând tradițiile revoluționare ale „Științei” ilegale, pe care le-a îmbogățit și cărora le-a adăugat noi sensuri, în acest pătrar de veac, ziarul a răspândit cu cinste prin paginile sale cuvântul partidului adresat maselor largi de oameni ai muncii, a mobilizat întregul popor la muncă și luptă pentru făurirea noii societăți socialiste. Ziarul a fost și este un militant neobosit, de pe pozițiile marxist-leniniste ale partidului, pentru realizarea politicii interne și externe a partidului și statului nostru.

Dezbatînd în coloanele sale importante probleme ale construcției economice, făcînd cunoscute multiplele și variatele aspecte ale vieții social-politice din țară și de peste hotare, mărîndu-și necontenit aria de investigare a vastelor și pro-

fundelor procese ce au loc în societatea contemporană, îmbogățindu-și permanent instrumentele de lucru, ziarul „Știința” a avut și are un rol activ și eficient în rezolvarea tuturor problemelor economice, sociale și culturale, în educația socialistă a maselor, în informarea și formarea opiniei publice în direcțiile cerute de progresul societății noastre. Îndeplinindu-și neabătut rolul de tribună a celor mai înaintate idei, ca o expresie a înaltului democratism ce caracterizează viața social-politică a țării, ziarul a publicat de-a lungul anilor, în paginile sale, într-o largă și fructuoasă dezbateră publică, articole privind problemele majore ale construcției socialiste, semnate de un număr tot mai mare de colaboratori, de la muncitori și țărani, pînă la savanți și scriitori de renume.

Modul partinic de abordare a problemelor, curajul și intransigența, combativitatea de care dă dovadă, grija pentru veridicitatea și acuratețea informării fac din ziarul „Știința” un instrument activ al Partidului, un exemplu demn de urmat pentru întreaga noastră presă comunistă.

Cu prilejul aniversării a 25 de ani de la apariția primului număr legal, revista „Agricultura” adresează colectivului redacțional al ziarului „Știința” un cald și tovarășesc salut, urîndu-i noi și importante succese în munca nobilă de înfăptuire a politicii marxist-leniniste a Partidului Comunist Român, de edificare socialistă a patriei noastre.

BLOC-NOTES

SIMPOZION INTERNAȚIONAL PRIVIND AMENAJAREA PADURILOR

Luni s-a deschis în Capitală Simpozionul internațional pe tema: Premisele și principiile amenajării pădurilor cu funcții hidrologice și sociale. Manifestarea este organizată de Academie, în colaborare cu Ministerul Învățămîntului și Departamentul silviculturii, din inițiativa grupei de lucru pentru studiul metodelor de amenajare a pădurilor din cadrul Uniunii internaționale a institutilor de cercetări forestiere I.U.F.R.O.

La lucrări participă specialiști din 12 țări europene, care vor prezenta referate și comunicări științifice privind cele mai eficiente metode de amenajare a pădurilor în scopul sporirii calitative și cantitative a producției de lemn, echilibrării debitului cursurilor de apă și satisfacerii într-o măsură tot mai mare a nevoilor de odihnă și agrement ale populației.

Specialiștii români prezintă la acest simpozion comunicări și referate, care tratează premisele și principiile amenajării funcționale a pădurilor din România, exemplificate prin pădurile din Delta Dunării și Parcul național din munții Retezat. Ei prezintă, de asemenea, unele metode originale de amenajare a pădurilor și de determinare a dinamicii creșterii arborizetelor.

TRACTORIȘTI SEZONIERI

Pentru acoperirea necesarului de mecanizatori, îndeosebi în perioadele de vîrf ale lucrărilor agricole, Consiliul Superior al Agriculturii a stabilit recent ca, începînd din 1970, în cooperativele agricole să lucreze, pe lângă mecanizatorii permanenți ai I.M.A., și tractoriști sezonieri. Aceștia vor fi recrutați de către întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii din cadrul cooperativele agricole pe care le deservesc, iar pregătirea lor se va face prin cursuri de scurtă durată. Pe baza unei minute ce se va încheia la începutul fiecărei campanii între conducerea I.M.A. și C.A.P. se vor stabili perioadele cînd tractoriștii sezonieri vor fi folosiți pentru executarea lucrărilor mecanizate, restul timpului urmînd ca lor să li se încredințeze, de către consiliile de conducere ale cooperativelelor, munci în diferite sectoare de activitate.

Prima serie de tractoriști sezonieri va începe pregătirea prin cursuri de scurtă durată, la 1 octombrie a.c.

CONSFFATUIRE ȘTIINȚIFICĂ

În zilele de 26—27 septembrie a.c. are loc la Timișoara consfătuirea științifică pe tema: „Solurile saline și alcalice din partea de vest a Republicii Socialiste România și ameliorarea lor”

La consfătuire participă pedologi, amelioratori, agrotehnicieni, agrochimști, specialiști în îmbunătățiri funciare și cadre de conducere din unitățile agricole socialiste interesate în cunoașterea posibilităților de punere în valoare a solurilor sărăturate, neproductive, din vestul țării.

Consfătuirea este organizată de către Societatea națională română pentru știința solului, Institutul agronomic Timișoara, Stațiunea experimentală agricolă Oradea și direcțiile agricole ale județelor Timiș și Arad.

Cu acest prilej vor fi prezentate rezultatele cercetărilor cu aplicare practică și producțiile obținute prin folosirea celor mai noi metode de ameliorare a solurilor respective. Vor fi vizitate apoi centrele de cercetare de la Dinaș-Timiș, Socodor și Simmartin-Arad.

INSTANTANEU

CONFRUNTĂRI AUTUMNALE

Zilele echinocțiului au adus cu ele pînă în inima Capitalei sunuri dulci și parfumate din podgorii. Mesageri „brobonași” din cele mai vestite unități viticole ale țării au poposit în aceste zile la Institutul agronomic „N. Bălcescu”, angajîndu-se într-o veritabilă confruntare.

După ce cu vre-o lună în urmă am asistat la întrecerea strugurilor de masă din soiurile extratimpurii și timpurii, soldată cu multe încununări în aur, iată-ne, deci, spectatori la competiția soiurilor cu coacere mijlocie, în cadrul etapei a doua a celui de-al III-lea Concurs național al strugurilor de masă.

Actuala etapă — așa cum aprecia în cuvîntul de deschidere a concursului, prof. dr. dc. D. Davidescu, vicepreședinte al Consiliului Superior al Agriculturii — prezintă o importanță deosebită, ea aducînd în competiție soiurile de struguri de masă care constituie gama cea mai largă și mai valoroasă, atît pentru consumul intern, cît și pentru export. Și într-adevăr, sortimentul de soiuri este de data aceasta cu mult mai bogat. Sînt prezente în concurs 22 de soiuri, începînd cu Cardinal tîrziu și Chasselas și sfîrșînd cu Afuz-Alî, Muscat de Hamburg sau Coarna neagră. Mult mai numeroase sînt și unitățile participante. În total, au prezentat probe în concurs 101 unități agricole, dintre care 12 stațiuni experimentale, 24 de întreprinderi agricole de stat, 64 de cooperative agricole, precum și unitatea-gază, Institutul agronomic bucureștean.

Probele prezentate — 268 la număr — primesc pe rînd aprecierile severe și competente ale juriului de gustători, format din 18 specialiști din unitățile de cercetare, învățămînt și producție. Elementele de apreciere: aspectul comercial, desprinderea boabelor de pe ciorchine, gustul și aroma, consistența pulpei, grosimea pieluței, numărul și mărimea semințelor.

Care dintre probe vor cuceri medalii de aur? De bună seamă că acelea pro-

venite din podgoriile care, mai bine ameliorate și îngrijite, au reușit să adune în boabe mai mult soare, mai multă aromă și dulceață.

V. POMPILIU

Aspect din timpul degustărilor, la etapa a II a celui de al III-lea Concurs național al strugurilor de masă

Foto: M. ANDREESCU

Buletin agrometeorologic

În intervalul 16—22 septembrie, vremea a fost instabilă, cu cer variabil, mai mult noros. Au căzut ploi temporare și sub formă de averse.

Temperaturile zilnice au fost relativ ridicate în primele trei zile, apoi au scăzut simțitor pînă în ultima zi, cînd din nou au depășit valorile medii pluriannuale.

Temperaturile maxime din aer, înregistrate la 17 septembrie, au oscilat între 21° (la Borsec) și 30° (la Bechet), iar minimele, care s-au produs la 20 și 21 septembrie, au variat între 0° (în depresiunile intramontane din estul și nordul țării) și 14° (pe litoral).

În stratul arabil al solului temperaturile medii din ultima zi au fost cuprinse între 13° și 18°.

Cantitățile de apă căzute în acest interval au variat în general între 10 și 30 mm. Precipitații mai slabe (sub

10 mm) s-au semnalat în Moldova, jumătatea de sud a Dobrogei și pe zone mai restrînsse în celelalte regiuni. Cele mai mari cantități de apă s-au măsurat în nord-vestul țării, în Lunca Dunării (30,1 mm la Oradea, 35 mm la Zalău și Tr. Măgurele), estul Banatului și Podișul Transilvaniei (31 mm la Dumbrăveni, 54 mm la Caransebeș, 56 mm la Oravița, 68 mm la Turda). În celelalte regiuni s-au semnalat cu totul izolat cantități mai mari de 30 mm.

Refacerea umidității solului în stratul arabil a ameliorat condițiile de pregătire a terenului și de însămînțare a grîului de toamnă în majoritatea zonelor agricole.

Timpul probabil pentru intervalul 26 septembrie—2 octombrie: Vreme relativ călduroasă la început, mai ales în sudul țării, apoi în răcire.

Cerul va fi mai mult senin în primele zile și se va înnopta treptat în a doua parte a intervalului, cînd vor cădea ploi locale.

Vîntul va sufla potrivit, predominînd din sectorul vestic.

Temperaturile minime vor fi cuprinse între 4° și 12°, iar maximele între 16° și 26°.

Ceață locală dimineața și seara.

FIECARE ZI, FIECARE CEAS PRIELNIC FOLOSITE DIN PLIN LA RECOLTAT ȘI SEMĂNAT

Pe zi ce trece, ritmul campaniei agricole de toamnă se intensifică în toate județele țării, în centrul atenției cooperativelor, a lucrătorilor din I.M.A. și I.A.S. situându-se două lucrări de stringentă actualitate: **recoltarea culturilor târzii și semănatul cerealelor păioase.**

În ultima săptămână, recoltatul florii-soarelui a avansat mult, îndeosebi în cooperativele agricole din județele Brăila, Olt, Galați, Ialomița și Ilfov. Pe țară, această cultură a fost strinsă până la data de 22 septembrie a.c., în proporție de 63 la sută. Este necesar ca în zilele următoare lucrarea să fie peste tot încheiată astfel ca întreaga recoltă să fie pusă la adăpost de intemperii.

În perioada actuală fiecare zi, fiecare ceas prielnic de lucru trebuie folosite din plin, astfel ca rodul bogat al acestei toamne să fie strins și înmagazinat fără pierderi. Datele statistice centralizate la Consiliul Superior al Agriculturii arată că între județe s-a creat un mare decalaj în ce privește strinsul culturilor târzii. Porumbul, bunăoară, a fost recoltat de pe suprafețe destul de restrânse (15 la sută). Este necesar ca lucrarea să fie mult intensificată, îndeosebi în județele din sudul țării. În zilele următoare trebuie luate măsuri, în funcție de stadiul de coacere a plantelor, astfel ca fiecare unitate agricolă să intre în ritmul de lucru prevăzut în graficele de recoltare.

La sfecla de zahăr se impune mai multă grijă în respectarea graficelor întocmite împreună cu fabricile de zahăr. Printr-o organizare judicioasă a transporturilor se va evita depozitarea recoltei un timp prea îndelungat în câmp, fapt care duce la deshidratarea sfeclei, la reducerea conținutului în zahăr.

A început și semănatul păioaselor de

toamnă. Mai avansate în lucrări sînt cooperativele agricole din județele Galați, Botoșani, Neamț, Vaslui, Suceava, Iași, Buzău. Ținînd seama de timpul în care ne aflăm, procentele realizate la semănat, pe țară, nu pot fi considerate mulțumitoare. Și, aceasta datorită, în mare măsură, faptului că într-o serie de județe — Alba, Bistrița-Năsăud, Brașov, Covasna, Caraș-Severin, Harghita, Hunedoara, Maramureș, Mehedinți, Mureș, Sălaj și Sibiu — adică tocmai acolo unde semănatul griului trebuie început mai devreme, pregătirea terenului în vederea însămînțării de toamnă începe să se realizeze în condiții deficiente și în ceea ce privește asigurarea sîmînțelor necesare. Există în depozitele Agrosem și la bazele întreprinderilor de valorifi-

care a cerealelor sîmînțe neridicate. Nici condiționatul lor nu a fost peste tot efectuat în mod corespunzător. Este necesar ca personalul de la laboratoarele de controlul sîmînțelor să țină o legătură mai strînsă cu unitățile de producție, cu cooperativele agricole, să verifice, pe bază de contraprobe, calitatea sîmînțelor existente.

În buna desfășurare a campaniei de toamnă un rol de frunte revine specialiștilor. Ei trebuie să se aplece acum pe teren, să verifice modul în care este pregătit patul germinativ, cum este stabilită cantitatea de sîmînță, cum sînt reglate mașinile etc., într-un cuvînt să acorde o atenție deosebită calității fiecărei lucrări de care depinde soarta viitoarei producții.

Dimineața, înainte de începerea lucrului la recoltatul cartofilor, șeful fermei vegetale nr. 1 a I.A.S. Prejmer, județul Brașov, inginerul Eugen Miklosy, dă ultimele indicații tractoriștilor.

Foto: I. BRAGHEȘ

Stabilirea cantităților optime de sîmînță

În complexul de măsuri care stau la baza tehnologiei cultivării griului de toamnă cu rezultate bune, folosirea la semănat a cantității celei mai potrivite de sîmînță are o importanță deosebită. Pe baza numărului mare de experiențe executate, s-au elaborat recomandările care indică diferența normei de semănat în funcție de solul cultivat, condițiile de pregătire a patului germinativ, de mersul vremii, de fertilizarea solului etc.

După cum este cunoscut pentru solurile cu coeficient mai ridicat de înfrățire, ca Triumph, București 1, Skorospelka, Excelsior, Favorit, Moldova, Dacia, din cele raionate, este indicat să se semene 400—500 boabe germinabile/m²; pentru solul Bezontaia, cu înfrățire mai moderată, se recomandă 500—600 boabe germinabile la m². Între aceste limite există un interval de 100 boabe/m², ceea ce corespunde la 30—50 kg/ha. Această cantitate ca-

re, la nivelul unei gospodării cu 1000 ha de griu, de exemplu, reprezintă 3—5 vagoane de sîmînță, poate fi economisită sau folosită în funcție de condițiile concrete în care se seamănă griul în gospodărie.

Cu cît condițiile de semănat sînt mai favorabile — pat germinativ bine pregătit, teren cu fertilitate ridicată, semănat la începutul perioadei optime etc., — se poate folosi limita inferioară a normei de sîmînță. În condiții mai puțin favorabile se mărește proporțional cantitatea de sîmînță, ea apropiindu-se de limita superioară a normei. Nu trebuie pierdut din vedere faptul că prin mărirea cantității de sîmînță nu poate fi compensat efectul nefavorabil al pregătirii necorespunzătoare a patului germinativ, al semănării întârziate etc.

Densitatea de spice la recoltat depinde în măsură mai mare de condițiile de creștere, înfrățire și dez-

voltare a plantelor decît de numărul de boabe semănate. Capacitatea griului de a se adapta mediului înconjurător, printr-o înfrățire bună atunci cînd condițiile de creștere sînt favorabile, este mare. În același timp în condiții ne-

mănat, în kg/ha, pot fi utile tabelele alăturate.

Pentru folosirea lor trebuie să stabilim norma de semănat (în număr de boabe la m²) și să cunoaștem caracteristicile materialului de semănat privind masa a o mie de boabe (MMB), germinația și puritatea.

Să luăm, de exemplu, cazul cînd se vor semăna 450 boabe/m², dintr-o sîmînță cu MMB de 38, germinația de 96 la sută și puritatea de 98 la sută. Se va căuta în tabelul nr. 1 cantitatea de sîmînță ce corespunde la 450 b/m² și 38 g

TABEL 2

Germinația %	Puritatea %					
	90	92	94	96	98	100
80	1,39	1,36	1,33	1,30	1,27	1,25
82	1,36	1,32	1,30	1,27	1,24	1,22
84	1,32	1,30	1,26	1,24	1,22	1,19
86	1,29	1,27	1,23	1,21	1,19	1,17
88	1,26	1,24	1,21	1,19	1,16	1,14
90	1,24	1,21	1,18	1,16	1,14	1,11
92	1,21	1,18	1,16	1,13	1,11	1,09
94	1,18	1,16	1,13	1,11	1,09	1,07
96	1,16	1,13	1,11	1,09	1,06	1,04
98	1,14	1,11	1,09	1,06	1,04	1,02
100	1,11	1,09	1,07	1,04	1,02	1,00

favorabile, chiar semînînd o cantitate mai mare de sîmînță numărul de spiculețe rămîne redus.

În calcularea cantității de sîmînță necesară la se-

TABEL 1

Norma de semănat boabe/m ²	Masa a o mie de boabe a sîmînței (grame)											
	28	30	32	34	36	38	40	42	44	46	48	50
400	112	120	128	136	144	152	160	168	176	184	192	200
450	126	135	144	153	162	171	180	189	198	207	216	225
500	140	150	160	170	180	190	200	210	220	230	240	250
550	154	165	176	187	198	209	220	231	242	253	264	275
600	168	180	192	204	216	228	240	252	264	276	288	300

MMB (care este de 171 kg). Pentru a o corecta în funcție de germinația și puritatea sîmînței căutăm coeficientul de corecție în tabelul 2 (la 96 la sută germinație și 98 la sută puritate = 1,06). Înmulțind cantitatea aflată cu coeficientul de corecție (171 x 1,06) obținem cantitatea de sîmînță necesară (181 kg/ha).

Dr. Gheorghe SIPOȘ
I.C.C.P.T.-Fundulea

PENTRU „ZIUA RECOLTEI“

PE ȘANTIERUL DIN PIAȚA OBOR

Piața Obor din Capitală a devenit, parcă peste noapte, un imens șantier. Zeci de timplari, electricieni, instalatori, vopsitori, lucrează cu încordare pentru a pregăti numeroasele chioșcuri, restaurante, standuri, necesare bunei desfășurări a manifestărilor ce vor avea loc la 5 octombrie, cînd se va sărbători „Ziua recoltei“.

Un imens portal executat în motive tradiționale îi va primi pe oaspeții încă de cum vor descinde în șoseaua Mihai Bravu, din tramvaie și autobuze. De-a lungul celor două artere paralele din stînga parcului situat în fața Halelor Obor își va etala produsele comerțului, prin zeci de „puncte“ și tonele cu legume, fructe, produse de panificație și cofetărie, băuturi și produse industriale de tot felul. Vor atrage atenția în mod deosebit, prin pitorescul decorurilor și specificul celor oferite, trei mari mustării amplasate pe această aleie, ca și tonelele ce vor desface produse de artizanat — ceramică, țesături, obiecte în lemn, piele etc. — executate în cele mai vestite comune din țară.

Prin amabilitatea delegaților serviciului comercial din Consiliul popular al Capitalei, care ne-au pus la dispoziție uriașa schiță a „Tîrgului Obor“, așa cum va arăta în curînd, am putut reține o serie de amănunte din exterior și din interiorul halelor, care vor stîrni, fără îndoială, curiozitatea vizitatorilor și a... cumpărătorilor. De exemplu, o importantă piramidă de fructe și struguri, construită cu ingenozitate, va prezenta întreprinderea de valorificarea legumelor și fructelor a județului Ilfov; un frumos chioșc realizat în formă de faur, va deschide Asociația crescătorilor de albine, punînd la dispoziția amatorilor mari cantități de miere și o gamă variată de produse apicole.

Dar și în interiorul pieței Obor, în afara magazinelor și bazarelor deja existente, vor fi de admirat lucruri inedite, în primul rînd trei mari expoziții cu vînzare de legume și fructe, organizate de către întreprinderea magazinelor Gostat, Uniunea județeană a cooperativei agricole Ilfov și I.V.L.F. Ilfov.

Firește, nu vor lipsi distracțiile — aviacar-ul, carting-ul, electroscuter-ul, bardcile pentru tir, „labirintul“, caruselul, spirala, „Zidul curajului“ și celelalte.

În aceste zile, în unitățile repartizate să trîmîd legume, fructe, struguri, produse lactate, păsări, ouă etc. în Piața Obor, se iau măsurile convenite în vederea aprovizionării ritmice a chioșcurilor și tonetelor.

O serie de întreprinderi agricole de stat care produc legume, cum sînt Fundent, Mînăstirea, Giurgiu vor aduce, alături în Piața Obor cît și în alte piețe ale Capitalei, importante cantități de produse de grădinarie — ne-a spus tov. Alexandru Philips, directorul întreprinderii de magazine Gostat. I.A.S.-urile Rm. Vilcea, Cîmpulung și Curtea de Argeș ne vor trimite fructe — în primul rînd mere, pere, prune, iar I.A.S.-uri cum sînt Urziceni, Fetești, Neptun, Ostrov ne vor aproviziona cu struguri de masă de cea mai bună calitate.

La rîndu-le numeroase cooperative agricole, atît din bazinul de aprovizionare al Capitalei — cum sînt Popești-Leordeni, Bragadîru, Chiajna sau din județul Ilfov — Malu, Vedea, Maia — specializate în producerea legumelor și altele cu suprafețe importante cu vii — Greaca, Prundu, Bărcănești etc. — vor fi prezente cu produse specifice la chioșcurile de desfacere din Piața Obor, care va deveni ea însăși o imensă „expoziție“ a produselor agricole.

Ion DRINCUI

O SARCINĂ DE MAXIMĂ IMPORTANȚĂ

EVITAREA PIERDERILOR LA RECOLTAREA ȘI PĂSTRAREA SFECLEI DE ZAHĂR

Soiurile românești de sfeclă de zahăr, atât cele diploide, cât și cele poliploide care se extind cu succes în producție, se caracterizează printr-un conținut de zahăr cuprins între 18—20 la sută, în condițiile unui an normal din punct de vedere al precipitațiilor și al căldurii și cînd culturilor respective li se aplică o agrotehnică corespunzătoare. Totuși, între conținutul de zahăr (digestie) existent în sfeclă în momentul recoltării și cel înregistrat la intrarea sfeclei în procesul de fabricație există diferențe, care în unele cazuri ajung la 3—4 la sută. Aceste diferențe de „digestie” afectează în mod corespunzător și randamentul de zahăr, care în asemenea condiții este mai mic decît cel normal.

În mod obișnuit nu trebuie să existe diferențe între digestia sfeclei la recoltare și cea din momentul intrării în fabricație, sau în cel mai rău caz, aceste diferențe să fie neînsemnate. Pentru aceasta, un factor hotărîtor îl constituie buna gospodărire a sfeclei de zahăr din momentul recoltării, pînă la prelucrarea ei în fabrică.

Este de la sine înțeles că, pe măsură ce sfecla recoltată staționează în cîmp, ea se deshidratează mai rapid sau mai lent, în funcție de temperaturile din perioada respectivă. În consecință, se pot înregistra însemnate pierderi de zahăr, înrăutățindu-se totodată considerabil însușirile tehnologice.

Zahărul din sfeclă se mai pierde și datorită consumului de către microorganismele, care se găsesc pe pămîntul aderent pe rădăcini. Dacă sfecla este sănătoasă, ea are proprietatea de a-și forma anumiți anticorpi, care se opun dezvoltării microorganismelor, pe cînd la sfecla rănită și bolnavă, microorganismele găsesc condiții foarte favorabile de dezvoltare. Datele obținute de institutele noastre de cercetări pe o perioadă lungă de timp confirmă cele de mai sus; experimentările făcute arată că rezultată pierderi însemnate în greutate și de zahăr, în fiecare zi de staționare a sfeclei pe cîmp.

Cu cît grămezile descoperite sînt mai

mici, cu atît și pierderile sporesc, deoarece suprafețele expuse la soare, vînt etc., sînt mai mari. Din experiențele efectuate, a rezultat că într-o grămadă de sfeclă de 200 kg s-au pierdut, prin staționare, pe o perioadă de 15 zile, 11,38 kg la sută în greutate și 5,96 kg la sută în zahăr; într-o grămadă de 1 500 kg, pe o perioadă dublă de păstrare, s-au pierdut numai 8,19 kg la sută în greutate și 3,33 kg la sută în zahăr.

Presupunînd că recolta de sfeclă obținută de pe un hectar (30 tone cu 20 la sută conținut în zahăr), staționează în grămezi pe cîmp timp de 15 zile, rezultă că se pierd 3 414 kg de sfeclă în valoare de 1 366 lei și 358 kg de zahăr, în valoare de 3 204 lei în primul caz (grămezi mici) sau 2 457 kg în greutate și respectiv 200 kg în zahăr, în cazul grămezilor mari.

Din cele prezentate se desprinde concluzia că durata dintre recoltarea sfeclei și prelucrarea ei de către fabrici trebuie să fie cît mai scurtă; pe de altă parte, recoltarea rădăcinilor de sfeclă și condiționarea lor (decoletarea, evitarea loviturilor mecanice și a impurităților) trebuie făcute cu foarte multă grijă pentru a se preveni alterarea sfeclei, respectiv deprecierea însușirilor tehnologice de fabricație. De aceea, unitățile cultivatoare, potrivit indicațiilor trebuie să recolteze și să condiționeze sfecla cu multă grijă, să o transporte imediat la fabrici sau la bazele de recepție. De asemenea, vor fi transportate concomitent și frunzele și coletele (care reprezintă mai mult de 1/3 din producția brută de sfeclă) la sectoarele zootehnice pentru însilozare sau administrare directă în hrana animalelor.

Cantitățile planificate a se recolta zilnic, potrivit graficelor, trebuie corelate cu transportul și preluarea, în funcție de volumul mijloacelor existente, și de capacitatea de recepție a bazelor, astfel ca aceste lucrări să se desfășoare în mod ritmic.

Dacă nu există posibilități ca sfecla recoltată să fie transportată imediat, aceasta va fi depozitată — dar numai

pentru o perioadă foarte scurtă — pe cîmp în grămezi de 1 000—1 500 kg, acoperindu-se cu pămînt reavăn, paie sau coceni, pentru a o proteja față de intemperii. O protecție mai bună a sfeclei se obține prin acoperirea grămezilor cu pămînt. În acest caz pierderile se reduc simțitor, comparativ cu grămezile descoperite sau cele acoperite cu frunze. Pentru confirmarea acestor constatări, prezentăm cîteva date în tabelul nr. 1.

Pierderile în greutate și în zahăr la sfecla care staționează în grămezi sînt de asemenea, mai mari în stratul superficial, față de cel interior unde acestea sînt mai reduse. În grămezile mici.

TABEL 1

Module de acoperire a grămezilor	Durata de staționare zile	Pierdere totală de zahăr — %
cu frunze	4	0,48
cu frunze	9	0,54
cu frunze	18	1,47
cu frunze	24	1,58
cu pămînt	24	0,19

cantitățile de sfeclă din straturile interioare sînt mai reduse față de cele din straturile exterioare, astfel că pierderile sînt mai mari. Cîteva date sînt elocvente în această privință. (tabelul 2)

TABEL 2

Durata în staționare a sfeclei (zile)	Pierderile în greutate Kg %	
	În interiorul grămezilor	În stratul superficial al grămezilor
7 — 9	2,50 — 4,80	3,50 — 14,00
34 — 49	2,02 — 11,26	8,25 — 37,90

Rezultă că în stratul superficial pierderile sînt de 1,5—4 ori mai mari, față de cele înregistrate în stratul interior; de aceea, recomandăm practicarea grămezilor mari.

În cazul cînd, totuși se prevede că transportul sfeclei va întîrzi, din cauza lipsei mijloacelor necesare, nu se recomandă stringerea sfeclei în grămezi, ci însilozarea ei la marginea tarlalelor, lingă drumuri carosabile și accesibile pe orice timp, avînd în vedere că în asemenea condiții pierderile se reduc în mod simțitor.

Respectînd regulile de recoltare și păstrare a sfeclei pînă la livrarea către fabricile de zahăr, unitățile agricole își sporesc veniturile în bani și în produse, iar fabricile de zahăr vor putea să producă cantități sporite de zahăr pentru economia națională.

Ing. Gh. RIZESCU
din Ministerul Industriei alimentare
ing. Gh. TUȘA
din Consiliul Superior al Agriculturii

Cooperative agricole de producție!

Decoletați rădăcinile de sfeclă de zahăr, printr-o tăietură orizontală la nivelul ultimelor urme ale frunzelor căzute

Rădăcinile bine decoletate vă sporesc veniturile cu peste 2 000 lei la hectar, evitîndu-se pierderile de recoltă, și nu provoacă greutăți în fabricație prin folosirea coletelor la prelucrare.

Atenție sporită depozitării optime a porumbului!

Pornind de la necesitatea asigurării unor condiții de depozitare cît mai bune a porumbului, recent, Direcția teritorială de control și revizie Galați a Ministerului de Finanțe, a întreprins la I.A.S. și bazele de recepție din județele Galați și Brăila o analiză asupra măsurilor luate în această direcție. O primă constatare este aceea că la majoritatea unităților și bazelor există preocupare pentru asigurarea și lărgirea spațiului de depozitare existent. Pot fi evidențiate în această privință întreprinderile agricole de stat Matca, județul Galați, care prin măsurile luate a reușit să dispună la ora actuală de o capacitate de depozitare su-

plimentară față de plan care va asigura înmagazinarea a 1 532 tone de porumb știuleți și Măxineni, județul Brăila. O situație asemănătoare există și la o serie de baze de recepție, cum sînt cele de la Lacul Sărat (cu o capacitate suplimentară de înmagazinare de 1 250 tone porumb) Independența, Hanul Conachi și Ivesti.

Cu prilejul controlului efectuat s-a constatat însă în unele locuri, și lipsă de interes pentru lărgirea spațiilor de depozitare sau, cel puțin, pentru amenajarea capacităților existente. Iată cîteva exemple. La baza de recepție Urleasca, pentru asigurarea spațiului de depozitare corespunzător s-a prevăzut construirea, de către

întreprinderea pentru valorificarea cerealelor din Brăila, pînă la data de 15 septembrie a.c. a unei platforme de beton cu o capacitate de depozitare de 4 000 tone de porumb. Deși recoltarea porumbului a început, punerea în funcțiune a acestui obiectiv întîrzie. Cauza principală o constituie lipsa unor materiale importante. Nu s-au asigurat încă cele 500 tone de balast și nici cantitatea de 120 tone de ciment. Similar stau lucrurile și la baza de recepție din comuna Bărăganul, unde lucrările pentru construirea unei platforme de 1 000 de tone se află mult rămase în urmă; aici există materialele necesare, în

schimb lipsește forța de muncă.

Deficiențe s-au constatat și în privința amenajării și reparării spațiilor existente la unele I.A.S. și baze de recepție. Astfel, la I.A.S. Brateș, pînă la data controlului nu începuse încă amenajarea, cu toate că la construcțiile respective se impun de urgență lucrări de reparare a podelelor la pătulele din lemn (pe o suprafață de 1 500 mp), înlocuirea a 60 de stîlpi pentru susținerea pereților laterali, precum și punerea la punct a acoperișurilor pe o suprafață de 4 080 mp. Același lucru s-a constatat și la alte I.A.S. precum și la unele baze de recepție.

În afara celor arătate, menționăm că la I.A.S. Insula Mare a Brăilei, din totalul de 12 ferme la care urmează să se depoziteze porumbul, pînă la data vizitei făcute de organele noastre de control nu fuseseră începute repararea și amenajarea spațiilor de depozitare la 6 ferme, care au o capacitate de înmagazinare de 1200 tone de știuleți. Aceasta, cu toate că aici sînt necesare serioase lucrări pentru repararea pereților interiori, a acoperișurilor cît și unele operațiuni de dezinfectare. Nici la I.A.S. Urleasca lucrurile nu stăteau mai bine.

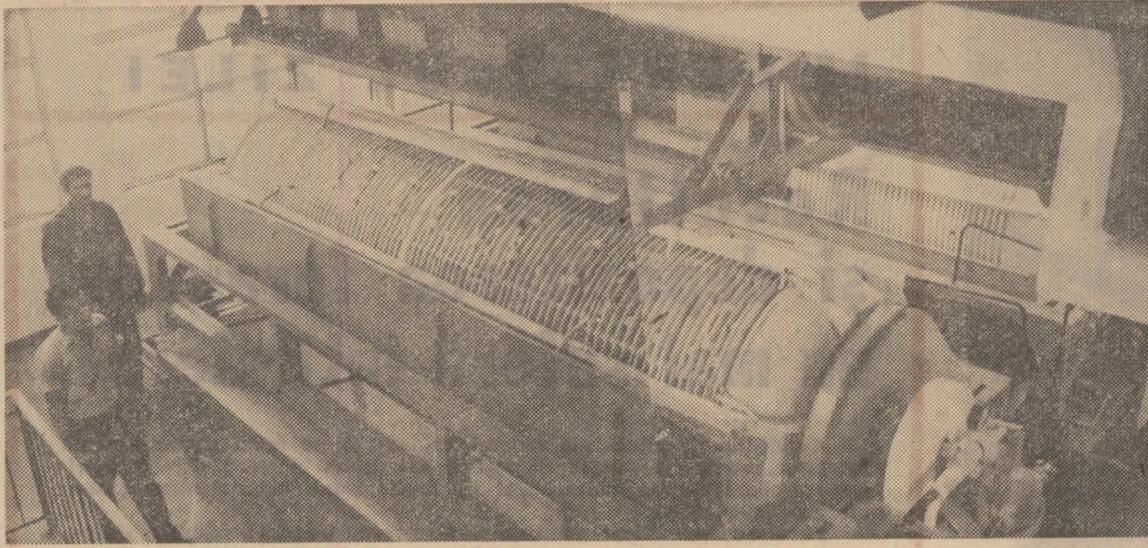
Ar mai fi de semnalat un aspect negativ și anume fap-

tu că în unele locuri pregătirea drumurilor de acces la locurile de depozitare este încă neglijată, ceea ce va încetini simțitor viteza de transport și va crea serioase greutăți în campania de recoltare a porumbului. În această situație se află, bunăoară, ferma nr. 12 de la I.A.S. Dealul Bujorului și fermele I.A.S. Smirdan, ambele din județul Galați.

Ne-am oprit doar la cîteva din aspectele mai importante reieșite din recentul control. Socotim că pentru înlăturarea pierderilor atît la recoltarea porumbului, cît mal ales la depozitarea și conservarea lui este necesar ca factorii de conducere din întreprinderile agricole de stat și de la bazele de recepție, de la trusturile I.A.S. și de la întreprinderile de valorificare a cerealelor, din Departamentul I.A.S. și Departamentul pentru valorificarea cerealelor să ia măsurile cuvenite pentru înlăturarea grabnică a deficiențelor arătate. Printr-o conlucrare cît mai strînsă a tuturor organelor agricole recolta de porumb din anul acesta poate și trebuie depozitată în bune condiții.

Nicolae NICHITA
controlor revizor principal
în Direcția teritorială de control și revizie nr. 10 Galați

Unitățile prelucrătoare a recoltei de struguri sînt dotate an de an cu utilaje perfecționate. În fotografie: aspect de la Centrul de vinificație Izvoarele, județul Mehedinți

Foto: Gh. AMUZA

Încă nu a ruginit frunza din vii, dar ici, colo ea a început să capete culoarea aramei. Prin viile Odobeștiiului au prins să străbată din zori glasurile culegătorilor. Sigur, nu e vorba de o larmă idilică (deși bucuria acestei sărbători a toamnei, culesul strugurilor, își păstrează din vremuri ancestrale propețimea) ci de freamătul organizat al unei campanii agricole susținute, ca și celelalte din timpul anului, în care ceasurile și minutele sînt cîntărite, pe bună dreptate, cu multă grijă.

Acum, în vii oamenii sînt prezenți din zorii zilei și pînă dîncolo de înserat. Masa de dimineață și dejunul se iau „în capul locului” pe aleile dintre butucii încărcați de roadă, ori chiar între rîndurile de vițe.

Pe vechii mei prieten, viticultorul cu îndelungată experiență, Nicolae Păvăloaie, Andrei Țișcă și Melnic Conon, îi întilnisem aproape pe innoptate, la una din viile fermet a noua, a întreprinderii agricole de stat Odobești. Pe Gheorghe Savin și Gheorghe Lăbușcă, a doua zi, în zori, la ferma a doua. Le citisem în priviri febra momentului acesta decisiv, încît laconismul lor nu mă surprinsese deloc. Este toil recoltatului strugurilor de masă. Se strînge „Chasla”-ua, pe alocuri „Afuz-Ali”-ul și „Hamburg”-ul (Ultimele două soiuri vor fi livrate

îndeosebi cu prilejul „Zilei recoltei”). Răsleții, culegătorii minuiesc cu dexteritate cosoarele. Coșurile, ciuberele și lădițele se umplu treptat cu ciorchini pîntecoși, parcă ușor aburiți uneori, cum sînt perlele, cîteori sticloși și străvezii, asemenea boabelor de chihlimbar.

— Cînd ați început culesul strugurilor de masă? Inginera Maria Apostol,

lau, la a „16-a”, care a dat pînă acum 25 de vagoane. El a început însă mult mai devreme. Și poate... ingineră Rodica Burghilea, la a doua. Dar întreprinderea are 16 ferme și peste 2200 de hectare cu vii pe rod...

— Imi place ambiția Mariei Apostol, energia cu care își apără realizările și căldura cu care laudă vrednicia celor mai buni culegători.

— Veniți în sectorul „bi-

— Cît puteți sorta zilnic?

— Cel puțin 100 de kg., adică 10 lădițe, zice una dintre ele. În condiții normale, cizelam și 20 de lădițe pe zi, dar acum trebuie migală dublă...

— Îi părăsesc pe „bijutieri” și poposesc în mijlocul unor culegători sosiți aici tocmai de la Dagița din județul Iași. Sînt cam supărați. I-a certat adineauri tehnicianul Gheorghe Savin pentru că „au uitat” o serie de ciorchini nestrînși și nici n-au scuturat frunzele de viță de pe o serie de corzi crude ce se pot „coace” încă, spre a fructifica la anul.

La unele crame se vinifică deocamdată ciorchini necorespunzători consumului și cei atacați prea abundent de mușcați. Se munceste cu încordare, intrucit orice oră pierdută înseamnă pagubă. Strugurii sînt cîntăriți, apoi, după un prim tratament, împinși cu furci vopsite (spre a se evita o eventuală „casare” a mustului) în presele electrice.

— Am mustuit aproape 10 vagoane de struguri, mă informează pivnicierul Gheorghe Lăbușcă, dar zorul cel mare abia de acum încolo începe. În orice caz, de „Ziua Recoltei” vom trimite nu numai „tulburel”, ci și Riesling și Pinot stabilizat, primele vinuri din anul acesta.

Toamna în vii

Reportaj de Al. RAICU

o tină subțirică, ce își ascunde zulfii blonzi sub un batic vîșiniu, ezită cîteva clipe:

— Aici, la ferma noastră, cu zece zile în urmă. Lucrăm cu 300 de oameni. Pe întreaga întreprindere avem aproape 2000, dar în săptămînile ce urmează vom ajunge la 3500...

— Și ce cantitate de struguri ați strîns?

— Noi, peste 50 de tone. Majoritatea pentru export. Cizelare și sortare excelente...

— Dar am auzit că alți fermieri v-au întrecut...

— Numai Iordache Nico-

jutierilor”, mă îndeamnă șefa de fermă.

Aceștia sînt cei care cizelază frumos ciorchini aduși în coșuri și lădițe, înălăturînd cu rapiditate și pricepere boabele uscate sau atacate de mană și mușcați. În condițiile toamnei acesteia, lucrul merge mai greu fiindcă, după ploile căzute, părți bunicele de vie au fost „dîjmuite” de dăunători. Maria Nicolau, o femeie frumoasă, cu bariștrins verde, și pulover maro strîns pe git, lucrează alături de o consăteancă, Niță Tina, și ea gătită, dar cu șorț roșu și bluză verde.

FOLOSIREA INTENSIVĂ A UTILAJELOR

(Urmare din pag. 1)

sine înțeles cîte neajunsuri poate provoca un asemenea procedeu de planificare”. Așa se și explică de ce întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii din județul Brașov, pînă la 10 septembrie a.c., cartofii, decît de pe 47 hectare, față de 220 ha cît realizaseră I.M.A. din județul Brașov, 156 ha la Botoșani, 254 ha la Hunedoara, 150 ha la Neamț etc. Întreprinderile pentru mecanizare a agriculturii trebuie să ia măsuri pentru folosirea corespunzătoare a mașinilor de recoltat cartofi, atît a celor de tip MSC-1 cît și a celor E-649, care, în condițiile acestui an, pot da un randament foarte bun.

Recoltarea florii-soarelui se apropie de sfîrșit în județele din Sud. Mai sînt însă suprafețe importante de recoltat și trierier în restul țării. Se impune ca întreprinderile de mecanizare din aceste zone să folosească corespunzător toate dispozitivele de recoltat DFS, ca și a combinelor de cereale adaptate pentru treieratul florii-soarelui. De asemenea, dat fiind că suprafața cultivată cu furaje în cultură dublă este destul de mare, se impune ca întreprinderile de mecanizare să utilizeze combinelor de siloz universale cu maximum de randament pentru efectuarea unui volum cît mai mare de lucrări.

Paralel cu recoltarea culturilor de toamnă în multe părți ale țării s-a trecut la semănatul cerealelor păioase. I.M.A. au mijloace și forțe suficiente pentru a termina semănatul grîului în cel mul 10 zile de lucru. Totul depinde însă de buna organizare a muncii.

Datorită faptului că în această perioadă se execută concomitent un număr mare de lucrări, I.M.A. sînt datoare să gospodărească cît mai bine întregul parc de mașini și tractoare. Astfel, pentru eliberarea unui număr cît mai mare de tractoare de la lucrările de semănat, care să fie folosite la pregătirea terenului, se vor utiliza cuplurile de două semănători existente în aproape fiecare unitate. De asemenea, se vor alcătui agregate complexe pentru efectuarea concomitentă a mai multor lucrări agricole, ca, de exemplu, grapă cu discuri + grapă reglabilă, cultivator + grapă reglabilă, semănătoare + tăvălug. Un număr cît mai mare de tractoare va trebui să lucreze în schimb prelungit, prin folosirea la lucrările agricole a elevilor din anul al III-lea al școlilor profesionale de mecanici agricoli și a celor de la cursurile de scurtă durată, care se află în practica de producție.

Întreprinderile de mecanizare vor organiza astfel munca încît să efectueze un volum cît mai mare de lucrări, în fiecare zi bună de lucru. Nu este admis ca în această perioadă să existe timp morții în funcționarea utilajelor datorită organizării defectuoase a muncii (lipsă de carburanți și lubrifianti, piese de schimb și materiale, sămînță, minuitori de mașini, defecțiuni accidentale la utilaje etc.). O atenție deosebită este necesară să se acorde în această perioadă aprovizionării secțiilor de mecanizare, în special a celor mai îndepărtate, cu piese și materiale, mai ales cu reperatele ce se uzează frecvent în timpul campaniei. Totodată, unitățile Direcției generale de aprovizionare tehnico-mate-

rială din Consiliul Superior al Agriculturii trebuie să fie mai receptive la cererile de piese ale unor unități, să dovedească mai multă operativitate în transferul de piese și materiale între baze, în funcție de necesitățile producției. Afirmăm acest lucru intrucit, în prezent, lipsește o parte din piesele și materialele necesare bunei desfășurări a campaniei de toamnă: acumulatori pentru tractoare, anvelope, cujite și curele de transmisie pentru combinelor de siloz etc.

Pe de altă parte, în ultimele zile se observă că la unele întreprinderi de mecanizare crește numărul utilajelor cu defecțiuni accidentale, lucru nejustificat dacă se ține seama că aceste unități au avut la dispoziție timpul necesar pentru efectuarea unor reparații de calitate. Este necesar ca defecțiunile accidentale ce se ivesc la utilaje să fie remediate cît mai operativ, de către echipele de intervenții, organizate pe ateliere mobile și dotate cu utilaje, scule, piese și materiale strict necesare.

Nu trebuie scăpat din vedere, în această perioadă, o măsură importantă și anume crearea condițiilor optime de viață pentru muncitori. Este o problemă asupra căreia se atrage atenția în fiecare campanie agricolă și care nu este rezolvată peste tot așa cum se cuvine. Trebuie să se asigure mecanizatorilor hrana caldă necesară la locul de producție, precum și echipamentul de lucru.

Pe măsură ce lucrările de recoltare și semănat se încheie la unele cooperative, conducătorii întreprinderilor de mecanizare vor face mișcări de mașini, dirijîndu-le spre unitățile rămase în urmă, astfel ca și acestea să se încadreze în perioadele optime.

Lucrările agricole din această campanie trebuie efectuate, așa cum am mai arătat, într-un timp cît mai scurt posibil, dar nu în dauna calității lor. O atenție deosebită trebuie să se acorde respectării tuturor indicațiilor date de specialiștii la semănat, lucrare de care depinde în mare măsură producția de cereale păioase a anului viitor.

Agendă fitosanitară

Curățirea echipamentului de protecție

Măsurile de protecția muncii în acțiunile fito-sanitare prevăd o serie de norme privind folosirea echipamentului necesar muncitorilor care aplică combaterea chimică. De mare însemnătate este modul de curățire a acestui echipament (salopete, halate ș.a.) pentru a se înlătura urmele de preparate fitofarmaceutice.

Vom arăta pe scurt, posibilitățile de îndepărtare a principalelor urme de toxice.

Înainte de a se trece la îndepărtarea (denocivizarea) propriu-zisă a urmelor de toxic, se procedează la curățirea echipamentului sau spălarea lui, cu apă încălzită la 45—50°, iar dacă se folosește mașina de spălat, la 80°. Pentru spălat se adaugă în apă 0,5 la sută detergent.

După îndepărtarea murdăriei prin spălarea în 2—3 ape, echipamentul se trece într-o soluție, care conține în afară de detergent (0,1 la sută), și hidroxid de sodiu 0,5 la sută. În această soluție echipamentul se agită bine. Înmuiera durează 20—30 minute, apoi echipamentul se clătește cu apă rece sau caldă pentru îndepărtarea urmelor de toxic și murdăriei și apoi se stoarce bine.

După această primă spălare, se trece la operațiunea de îndepărtare a urmelor de toxic. Această operație nu se face dacă echipamentul nu a fost spălat în modul arătat mai sus. Pentru îndepărtarea urmelor de malation (Carbotox), echipamentul se înmoaie timp de 24 de ore într-o soluție de 0,5 la sută hidroxid de sodiu, după care se aplică două spălări cu apă obișnuită.

Pentru paration, echipamentul se înmoaie timp de 30 de minute într-o soluție de 0,5 la sută hidroxid de sodiu, apoi se spală cu apă obișnuită, la temperatura mediului ambiant. Acest mod de curățire se poate aplica și în cazul echipamentului folosit la alte preparate pe bază de fosfor organic.

În cazul cînd echipamentul a fost murdărit de paration concentrat, cum e cazul la preparatorii de zemuri de stropit, magazioneri ș.a., după spălarea generală echipamentul se introduce apoi 30 de minute într-o soluție de 2 la sută hidroxid de sodiu și 0,5 la sută bicromat de sodiu sau potasiu, apoi se înmoaie 30 minute în aceeași soluție, după care se spală obișnuit cu apă rece. Soluția de spălat trebuie să aibă temperatura de cel puțin 50°.

Pentru DDT (Detox), echipamentul, după spălare, se înmoaie timp de 2 ore într-o soluție de 0,5 la sută hidroxid de sodiu apoi se spală în 2—3 ape obișnuite. Operația se face la temperatura mediului ambiant. Aceeași operație se aplică și la alte cloroderivate cu HCH și insecticide dienece (Aldrin ș.a.)

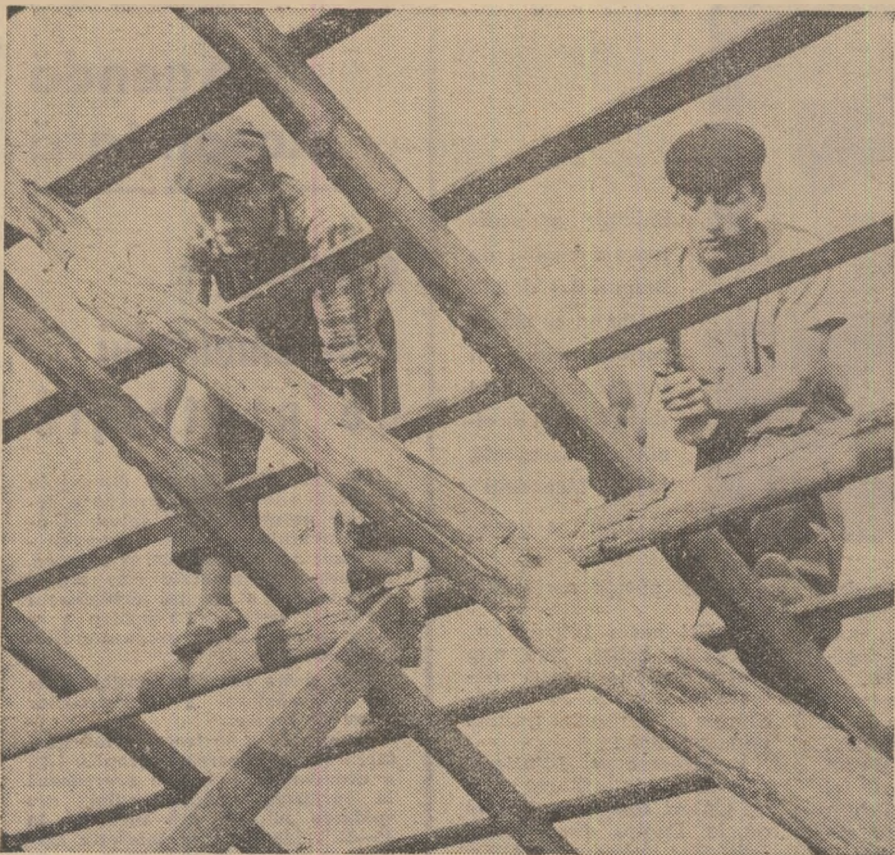
În cazul DNBF (Dibutox), după spălarea echipamentului cu un detergent (0,1 la sută) și cu săpun, la o temperatură a apei de cel puțin 50—60°, iar în cazul mașinii de spălat, de 80°, acesta se fierbe timp de 15 minute într-o soluție de 0,2 la sută hidroxid de sodiu, apoi se clătește în 3—4 ape. Se poate aplica această metodă și la preparatele pe bază de DNOC.

Pentru alte produse, cum sînt cele pe bază de sulf muabiil, cupru, maneb, zineb, captan, faltan, olei horticoli, curățirea se face prin spălarea cu apă caldă și un detergent 0,5 la sută, după care echipamentul se limpezeste bine. Apele de spălare nu se împrăștie la întimplare, pe sol. În lipsă de canale de scurgere ele sînt aruncate în gropi de cel puțin 0,50 m adîncime. Din aceste gropi apa nu trebuie să se scurgă în puțuri, pinza freatică, ape curgătoare, bălți ș.a.

Lucrătorii care spală echipamentul de protecție trebuie să îndeplinească aceleași norme de sănătate prevăzute pentru cei ce manipulează produse fitofarmaceutice.

Este recomandată folosirea pentru spălat a mașinilor industriale cu storcător.

Dr. V. ALEXANDRI
șef de secție
la ICPP

Încă un efort și ultimul obiectiv al fermei de taurine din cadrul cooperativei agricole din Insurăței, județul Brăila — un adăpost pentru 100 de vaci cu lapte — va fi acoperit în câteva zile

Foto : C. DUMITRU

ÎN JUDEȚUL CONSTANȚA

MONTA LA OI, ACȚIUNE ÎN PLINĂ DESFĂȘURARE

Pentru împlinirea obiectivelor privind dezvoltarea zootehniei, problemele de bază care se pun în fața noastră și care trebuie rezolvate într-un timp cât mai scurt sînt, în primul rînd legate de sporirea producției de furaje, a efectivelor matcă și ridicarea valorii biologice a acestora.

Creșterea ovinelor, ca ramură importantă a zootehniei, a cunoscut în ultimii ani, datorită condițiilor prielnice existente, o dezvoltare continuă. În județul Constanța, unde creșterea ovinelor constituie o tradiție, efectivele au sporit continuu, în prezent ajungîndu-se la aproape 800 mii de ovine, din care peste 600 mii în unitățile agricole de stat și cooperatiste. Paralel cu creșterea efectivelor, producția totală de lînă a depășit, în 1968, cantitatea de 2 600 tone, față de 2 272 tone cît s-a obținut în anul 1960 de la ovinele crescute în județele Tulcea și Constanța.

Intrucît, în perspectivă, în județul Constanța, nu se prevăd creșteri mari ale efectivelor de ovine, atenția organelor locale de partid și de stat este îndreptată în direcția îmbunătățirii calității și nivelului productiv al ovinelor din această zonă, în scopul dublării producției de lînă în următorii ani. Că este posibil acest lucru o demonstrează rezultatele bune obținute de multe unități agricole socialiste ca I.A.S. Kogălniceanu, Cobadin, Peștera și Bălcescu, cooperativele agricole Valul lui Traian, Lumina, Techirghiol și multe altele, care, an de an, obțin producții medii de lînă de peste 6—8 kg.

În vederea realizării acestui obiectiv punem accentul pe creșterea ovinelor în cadrul unor unități agricole de stat specializate, așa cum sînt cele de la Peștera, în care se cresc peste 50 000 de ovine, Adamicliș, Hirșova și altele, precum

și pe profilarea unor cooperative agricole, printre care cele din Topalu, Sinoe, Istria, Rimnic și, în general, a unităților din zona de sud vest a județului. acolo unde există suprafețe mai mari de pășuni.

Rezultatele bune obținute în ultimii ani în îngrășarea berbecuților au impus, de asemenea, luarea unor măsuri concrete pentru organizarea în cadrul cooperativei agricole a 10 complexe de îngrășarea mieilor, cu o capacitate anuală de 130 000 de miei.

Cu toate că, în ultimii ani, efectivele de ovine au fost înlocuite aproape total cu exemplare aparținînd raselor cu lînă fină și semifină, totuși este necesară, în continuare, aplicarea măsurilor care să ducă la creșterea taliei și greutateii corporale, la creșterea prolificității și natalității. Cercetările efectuate au demonstrat că, la Merinosul de Palas, se poate realiza o fecunditate de 89 la sută și o prolificitate de 128 la sută, acești indici fiind influențați direct de individ, alimentație, vîrstă, timpul de executare a monei, intervalul de timp între apariția căldurilor și executarea monei, numărul de monte efectuate în același ciclu de călduri, greutatea corporală etc.

Experiența acumulată pînă în prezent în țară și în străinătate demonstrează că, la oi, se pot realiza fătări în tot timpul anului. Mai mult decît atît, fătările timpurii, comparativ cu cele tîrzii, prezintă o serie de avantaje economice: la oile montate în iulie-august fecunditatea este de 53—60 la sută, iar prolificitatea, la Merinos, ajunge la 137—141 la sută. Producția de lînă la oile fătate timpuriu, ca urmare a unei furajări mai bune, a crescut cu 1,9 la sută, iar greutatea corporală cu 7,5 la sută; producția de lapte a crescut, de asemenea, cu 10—30 la sută. Producția de lînă a mieilor născuți iarna este cu 30—42

la sută mai mare față de cei fătați în aprilie, greutatea lor corporală la 18 luni — cu 11—14 la sută mai mare, iar pierderile prin mortalități — de 2,7 ori mai mici. În general, valoarea producției totale obținute de la ovine, acolo unde s-au practicat fătările timpurii a fost cu 13,5 la sută superioară celei a turmelor unde s-au practicat fătările tîrzii, de primăvară.

Ținînd seama de considerentele amintite, în ultimii ani atenția noastră a fost îndreptată spre gruparea fătărilor pe o perioadă mai scurtă de timp și, în mod deosebit, spre devansarea acestora cît mai de timpuriu. Dacă în 1968 seceta prelungită a avut efecte negative și asupra perioadei de efectuare a însămințărilor artificiale la oi, a fecundității și prolificității lor, în acest an îndrumate de către Comitetul județean de partid, organele agricole au trecut din timp la pregătirea și organizarea campaniei de însămințări artificiale la ovine. În acest scop, s-au asigurat Centrului județean de reproducție și selecție peste 300 de berbeci din rasa Merinos de Palas, de clasă Record și Elită, a căror producție de lînă este de peste 10 kg. Potrivirea perechilor pentru toate oile care urmează a se însămina artificial a fost realizată prin rotirea reproducătorilor între unități, cei mai buni repartizîndu-se fermelor de selecție organizate în cadrul cooperativei agricole.

Centrul de reproducție a fost dotat cu mijloace de transport suficiente pentru a difuza operativ produsul seminal în toate unitățile din județ. Personalul centrului, împreună cu specialiștii din unități, au bunitat toți berbecii încercători din unități, eliminînd toate exemplarele necorespunzătoare. Din fermele de selecție ale Stațiunii experimentale Dobrogea, ale I.A.S. și ale cooperativei agricole s-au difuzat din timp peste 1 700 berbeci

pentru a fi folosiți ca încercători. În perioada tunsului s-a efectuat clasarea tuturor efectivelor de oi și mioare, în fiecare unitate constituindu-se cîrduri de reproducție cu cele mai bune oi, care se însămințează cu material seminal provenit de la cei mai valoroși reproducători.

După ce s-au stabilit operatorii însămințători pentru fiecare unitate, aceștia au fost școlarizați o perioadă de 6 zile la Casa agronomului. În fiecare unitate s-a întocmit un plan al campaniei de însămințări, luîndu-se măsuri pentru asigurarea integrală a aparatului necesare, cît și amenajarea punctelor de însămințări, în condiții corespunzătoare. În perioada 10—25 iulie au fost înțarcate toate oile și, tot atunci, au început și însămințările artificiale. Paralel cu aceste măsuri, s-a asigurat o furajare mai bună a ovinelor, condiție principală pentru obținerea unui procent mai mare de fecunditate și prolificitate.

Datorită măsurilor amintite s-a reușit ca, în toate unitățile, campania de însămințări să înceapă mai devreme ca anul trecut cu 15—20 de zile. Pînă în prezent, au fost însămințate peste 220 000 din cele 450 000 de ovine. Avem toate condițiile ca, în majoritatea unităților agricole, campania de însămințări artificiale să fie terminată pînă la 30 septembrie, față de 15—30 octombrie cînd s-a încheiat în anul trecut. De altfel, la I.A.S. M. Kogălniceanu, Bălcescu, Peștera, Petreni și în cooperativele agricole Valul lui Traian, 23 August, Cobadin, Ovidiu, Valea Seacă, Palazu Mare și Techirghiol, ca urmare a măsurilor întreprinse, campania de montă a fost încheiată.

Trebuie să arătăm însă că în unele unități acțiunea nu s-a desfășurat în condiții optime. Cooperativele agricole Panteimonul de Jos, Runcu, Bălta-gești, Nistorești, Bărăganu, Independența, Negrești, Movila

Verde și altele nu au înțarcat oile la timp; cele din Curcani, Nuntași, Tufani, Măgura și altele nu au furajat corespunzător oile în vederea pregătirii lor pentru montă; alte unități nu au ținut evidența corespunzătoare a însămințărilor și nu au asigurat condiții bune pentru desfășurarea acțiunii. În vederea obținerii unor produse mai precoce, cu o intensitate mai mare în creștere, Consiliul Superior al Agriculturii ne-a repartizat 16 berbeci pepinieri din rasele de carne, care au și fost folosiți la însămințarea a peste 4 000 de oi și mioare.

Măsurile întreprinse și rezultatele obținute pînă în prezent în organizarea și desfășurarea campaniei de însămințări artificiale la ovine ne dau garanția obținerii unui număr mai mare de miei din fătările timpurii.

Unitățile agricole din județ au luat totodată măsuri pentru asigurarea unor cantități sporite de furaje necesare pentru perioada de stabulație. În acest scop au fost semănate cu porumb siloz circa 16 000 ha; de asemenea, s-au semănat culturi pentru masă verde, după recoltarea cerealelor pentru boabe, pe o suprafață de 25 000 ha, culturi care vor asigura o producție bună pentru siloz sau masă verde. În afara acestor măsuri, la indicația organelor județene de partid, de pe o suprafață de 16 000 ha porumb, recoltat pentru boabe, tulpinile și frunzele încă verzi, vor fi însilozate.

În urma recoltării și depozitării corespunzătoare a coencilor și a altor resurse furajere, vom asigura pentru această iarnă cantități mari de furaje, bază sigură a realizării și depășirii sarcinilor pe care le avem de îndeplinit.

Ing. Ștefan MOISE
director adjunct
al Direcției agricole
județene Constanța

IMPERATIVUL ZILEI

Recoltarea și depozitarea furajelor nu mai suferă întîrziere!

Condițiile de climă ale acestui an, numit pe bună dreptate anul furajelor, creează premisele asigurării întregului necesar de nutrețuri pentru efectivele de animale, și în multe zone, chiar realizarea unor stocuri de rezervă.

Paralel cu valorificarea tuturor resurselor existente, a produselor secundare rezultate din cultura cerealelor și a legumelor, a întregului surplus de masă verde, Consiliul Superior al Agriculturii a recomandat însilozarea tulpinilor și frunzelor de porumb care mai păstrează încă o suculență optimă și o valoare nutritivă apreciabilă, operațiune ce trebuie să se desfășoare concomitent cu recoltarea boabelor. Dînd viață acestei recomandări, într-un mare număr de unități agricole socialiste din țară, acțiunea de recoltare și depozitare a tuturor surselor furajere este în plină desfășurare. În județul Galați, de pildă, planul de însilozare a furajelor verzi, de 100 000 de tone, a fost realizat în proporție de 96 la sută. În plus, față de 2 000 ha propuse inițial, paralel cu recoltarea boabelor în faza „în pîrgă” s-au însilozat tulpinile și frunzele de porumb de pe o suprafață de peste 4 000 ha, realizîndu-se aproape 17 000 de tone de nutreț însilozat de bună calitate. Într-un stadiu avansat cu aceste lucrări se află și județele Brăila (55 la sută), Harghita (62 la sută), Constanța (52 la sută), precum și județele Alba, Arad, Covasna, Tulcea, Vrancea, Teleorman, Mehedinți și Bistrița — cu realizări cuprinse între 32 și 41 la sută din întreaga cantitate propusă.

Ritmuri neadmisibil de lente se înregistrează însă în județele Cluj, Iași, Maramureș, Neamț, Sălaj, Suceava și Vilcea, unde pînă la sfîrșitul săptămîinii trecute se însilozase sub 15 la sută din ceea ce era prevăzut.

S-a apreciat că, potrivit forței mecanice și fizice de care dispun unitățile agricole socialiste, în acțiunea de recoltare și însilozare a porumbului, pe întreaga țară, se poate realiza un ritm zilnic de cel puțin 18 000 ha. Ce spune însă analiza modului în care s-au desfășurat lucrările în ultima săptămîină? Între 11 și 18 septembrie, de pildă, cooperativele agricole, care dețin cea mai mare suprafață, nu au reușit să recolteze și să însilozeze decît circa 108 000 tone de tulpini și frunze de porumb rezultate de pe o suprafață de 24 000 hectare, realizîndu-se, astfel, o viteză zilnică de circa 3 400 hectare. Este cazul să subliniem că în perioada la care ne referim, în cooperativele agricole din județul Argeș s-au recoltat doar 56 ha, în Botoșani 92 ha, în Buzău 33 ha, în Ialomița 400 ha, în Iași 100 ha, în Prahova 217 ha, în Vilcea 203 ha, etc. În județele Alba, Bacău, Caraș-Severin, Cluj, Gorj, Mureș și Neamț această importantă acțiune este total neglijată.

Timpul, destul de favorabil în ultimele zile, impune accelerarea ritmului de recoltare și depozitare a furajelor. Aceasta cu atît mai mult cu cît eliberarea cît mai grabnică a suprafețelor ocupate condiționează pregătirea optimă a terenului pentru însămințările de toamnă.

Corelația dintre conținutul energetic al furajelor și eficiența îngrășării taurinelor

Când analizăm costul îngrășării taurinelor, pe lângă alte elemente, evaluăm costul real al furajelor, precum și energia din relațiile administrate.

Când „balanța rației” este echilibrată înseamnă că nutrețurile componente sînt bine proporționate și în cantități suficiente pentru a asigura un conținut optim de energie. În acest context, costul energiei este factorul cu ponderea cea mai mare în costul îngrășării taurinelor. În diagrama alăturată prezentăm raportul existent între diferitele noțiuni de energie.

creștere se mărește atunci cînd sporul se mărește și el. În tabelul nr. 1 prezentăm necesarul energetic și costul zilnic al furajării pentru un tauras la îngrășat în greutate de 320 kg în condițiile realizării unor sporuri zilnice diferite.

Rezultă că, în timp ce necesarul energetic zilnic pentru întreținere (5,44 Mcal, rămîne constant, consumul de energie pentru producție variază de la 2,95 la 5,37 Mcal în funcție de mărimea sporului. Deci cu cît sporul zilnic de

TABEL 1

Specificare	U. M.	Sporul mediu zilnic, în grame				
		550	700	850	1.000	
Consumi de energie	Întreținere	Mega-calori	5,44	5,44	5,44	5,44
	Producție		2,95	3,76	4,56	5,37
	Total		8,39	9,20	10,00	10,81
Costul zilnic al furajării	Întreținere	lei	2,18	2,18	2,18	2,18
	Producție		1,18	1,50	1,82	2,14
	Total		3,36	3,68	4,00	4,32
Costul total al furajării	1 kg spor	lei	6,1	5,3	4,7	4,3

Ca urmare a cercetărilor efectuate, în ultimul timp s-a reușit să se determine consumul de energie netă din rația necesară tineretului taurin pus la îngrășat, în funcție de greutatea corporală. S-a ajuns astfel la concluzia că la o greutate corporală de 140 kg, tineretul taurin la îngrășat consumă zilnic 2,89 mega-calorii pentru întreținere și 2,84 mega-calorii pentru realizarea unui kg de spor în greutate. Necesarul de energie pentru întreținere și îngrășare crește odată cu mărirea greutății corporale, ajungînd la 5,44 și, respectiv, 5,37 mega-calorii la greutatea de 320 kg și la 7,64 și, respectiv, 7,40 mega-calorii, cînd animalul atinge greutatea de 500 kg. Se poate deci desprinde concluzia că odată cu creșterea greutății corporale sporește și necesarul de energie și deci și costul acestuia.

Experiențele din diferite țări au demonstrat că starea de întreținere, sau mai bine zis condiția animalului, influențează, de asemenea, eficiența utilizării energiei. Odată cu creșterea conținutului de grăsime al carcasei, ca urmare a unor nivele înalte de energie din rație, se realizează un spor de creștere mare și, prin urmare, și o eficiență economică ridicată.

Un factor important, care afectează nivelul eficienței economice în îngrășarea taurinelor, este mărirea sporului de creștere în greutate. Dacă necesarul energetic pentru întreținerea organismului este constant, în funcție de greutatea corporală a animalului, energia necesară pentru sporul de

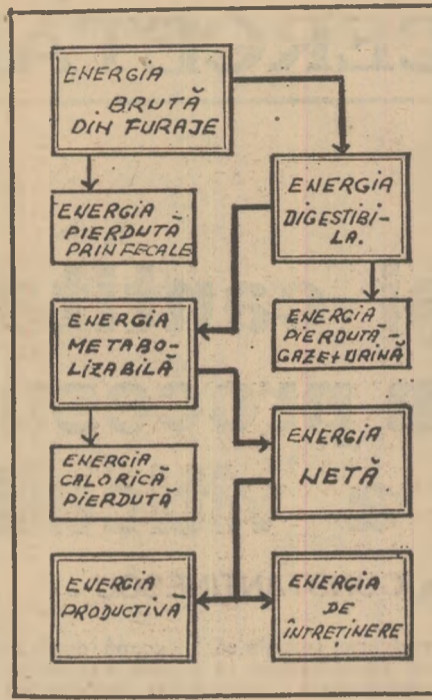
creștere în greutate este mai mare, cu atît costul furajării ce revine pe kg spor este mai mic. Prin urmare, sporurile mici de creștere în greutate sînt total neeconomice, datorită faptului că cea mai mare parte din conținutul energetic al rației administrate este folosită pentru menținerea funcțiilor vitale ale animalului.

Pentru întocmirea unei rații bine echilibrate, pe lângă necesarul de energie pentru producerea unui kg de greutate vie trebuie să cunoaștem și cantitatea de energie conținută de diferite ingrediente furajere. Pentru evaluarea substanțelor nutritive în vederea determinării valorii nutritive a rației, unii nutriționiști folosesc termenul de **total substanțe nutritive**, alții, de **valoarea energiei nete**.

Recent, specialiștii din S.U.A. au demonstrat avantajul folosirii a două valori de energie pentru fiecare ingredient furajer folosit: prima cifră — valoarea energiei nete pentru întreținere, și a doua — valoarea energiei nete pentru producție.

În tabelul 2 prezentăm cele mai recente date în legătură cu evaluarea energiei nete conținute de diferite ingrediente furajere.

În ultimii ani se acordă o atenție deosebită administrării grăsimilor în rația animalelor pentru îngrășat atît pentru ridicarea palatabilității (gustului) rației, cît și pentru asigurarea unei energii înalte. În ce privește contribuția în energie productivă a grăsimii animale, în literatura de specialitate sînt puține indicații. Totuși, se poate

spune că ea conține 202 la sută T.S.D. (total substanțe digestibile) sau 560 Mcal la 100 kg. Aceasta ar fi în medie, valoarea energiei nete pentru întreținere și producție. Costul redus al grăsimii animale destinate ca furaj — 6—8 lei, kg. — crează posibilități largi de aplicare a ei în alimentația taurinelor. În afară de costul favorabil prin adăugarea grăsimii animale se mărește mult și indicele de palatabilitate al rației. Adăosul unei cantități de grăsime animală în proporție de 2—4 la sută în finul uscat sau în alte furaje grosiere înainte de măcinare reduce simțitor pierderile, îmbunătățește amestecarea în malaxor și îi îmbunătățește gustul.

Industrializarea fabricării nutrețurilor combinate a determinat reducerea pînă la 1,5 la sută, a conținutului în grăsimi a diferitelor componente. În asemenea condiții, adaosul de grăsime animală devine și mai util. Trebuie

TABEL 2

Ingredientul	Conținutul în energie netă (Mcal/100 kg) pentru :	
	Întreținere	Producție
Lucernă deshidratată	99—121	49—59
Fin de Sudan	101	51
Orz	185	123
Porumb	185	123
Sorg	161	108
Pulpă de sfeclă	174	114
Melasă	150	99
Grăsime animală	440	286
Făină de soia	183	121
Făină de pene	147	75

menționat însă că limita maximă a grăsimii brute în rație este de 6 la sută. Depășirea acestei limite are urmări nedorite.

Ing. Gheorghe SPIRIDON
Ing. Nicolae STĂNESCU
Departamentul I.A.S.

Colțul apicultorului

ÎNLOCUITOR DE POLEN PENTRU ALBINE

Lipsa polenului din cuibul familiilor de albine determină oprirea dezvoltării, reducerea puterii, apariția bolilor. Necesarul de 17—27 kg de polen pe familia de albine, anual, este, în general, realizat pe seama culesului. Dar, numeroși factori, ca timpul rece, seceta, lipsa plantelor polenifere etc. pot crea dificultăți în obținerea de familii puternice și productive.

Pentru acoperirea lipsei de polen din perioadele deficitare, cercetările se axează pe două direcții principale: crearea rezervelor de polen în timpul perioadelor de cules abundent și găsirea unor produse care să înlocuiască lipsa de polen. Deși, încă din secolul trecut, literatura de specialitate recomandă o serie de procedee în această direcție, prin folosirea a diferite făinuri (de hrișcă, fasole, semințe de in, bumbac, soia, orz, ovăz, secară, griu, porumb, mazăre, alune) lapte proaspăt sau praf, ouă, făină de carne, de pește sau de singe, drojdie de bere etc, totuși, pînă în prezent problema deficitului proteic nu a fost încă rezolvată.

Și cercetările noastre au urmărit găsirea unui produs care să suplinească lipsa polenului. Înlocuitorul de polen realizat de noi este un produs biologic provenit din solubilizarea, hidroliza și fermentarea complexă a componentelor boabelor de porumb, sub acțiunea bioxidului de sulf.

Pentru aprecierea valorii produsului s-a efectuat analiza lui biochimică, comparîndu-se cu un amestec de polen recoltat de albine și obținut cu ajutorul colectorului de polen, cu pătura recoltată din faguri și cu polenul de porumb recoltat manual.

Rezultatele obținute demonstrează că înlocuitorul de polen întrupează majoritatea elementelor nutritive necesare albinelor. El conține 46,25 la sută proteină, față de 22,31 la sută și 22,56 la sută la amestecul de polen și de pătura și de 27,94 la sută la polenul de porumb. De asemenea, înlocuitorul prezintă cel mai ridicat conținut în aminoacizi liberi — 29,7 la sută, față de 1,13 la sută cît reprezintă media celorlalte produse. Produsul conține și acid lactic, ceea ce îi asigură conservarea.

Compoziția înlocuitorului de polen, asemănarea lui organoleptică cu principalele elemente nutritive necesare unei dezvoltări normale a albinelor ne-a permis să-l experimentăm pe albine, urmărind și cunoașterea valorii biologice a produsului. Principalul indice folosit în apreciere a fost gradul de dezvoltare a glandelor faringiene. S-a comparat valoarea biologică a produsului cu cea a polenului de porumb recoltat manual și cu cea a unui alt înlocuitor de polen de origine animală, folosit larg — laptele praf — scotînd drept mator varianta la care s-a aplicat hrănirea cu polen natural. Comparativ cu matorul, valoarea biologică a înlocuitorului de polen a crescut cu 12 la sută la prima determinare și cu 5 la sută la a doua determinare.

În urma experiențelor efectuate rezultă că efectul biologic pozitiv al înlocuitorului de polen se explică prin conținutul său ridicat în aminoacizi, prin calitatea proteinelor. Cercetările noastre confirmă posibilitatea folosirii acestui produs în perioadele deficitare sub raport proteic, deschizînd perspective noi în creșterea albinelor. Înlocuitorul de polen face obiectul brevetului român de invenție nr. 47 653/1967.

Deși albinele se deosebesc de celelalte specii tocmai prin faptul că își caută și își asigură singure hrana totuși, în anumite perioade, este necesară intervenția activă a apicultorului. Dacă pentru înlocuirea cu zahăr a elementului energetic necesar — mierea — lucrurile sînt mai simple, înlocuirea elementului plastic — polenul — este mai complicată. De aceea, înlocuitorul de polen, care prin rezultatele obținute nu se dovedește cu nimic inferior polenului natural, prezintă un interes practic deosebit.

Dr. ing. Cora ROSENTHAL
Institutul Agronomic
„N. Bălcescu” — București

În stupina cooperativei agricole din Ghimpați, județul Ilfov, se fac ultimele lucrări de control privind puterea familiilor de albine în vederea pregătirii lor pentru iernare

Foto : AGERPRES

DIALOG CERCETARE — PRODUCȚIE

OPINII

Calitatea și cantitatea reflectate în procesul de dezvoltare a viticulturii

Acad. Gherasim CONSTANTINESCU

Directivile Congresului al X-lea deschid noi perspective de dezvoltare pentru toate sectoarele vieții economice și sociale. Viticultura, sector de mare eficiență economică, al agriculturii are sarcina să se extindă pe noi suprafețe, ocupând și valorificând în mod prioritar nisipurile și terenurile de coastă, slab productive, pentru agricultura creieră să întregască vechile incinte ale podgoriilor consacrate, să creeze, în continuare, noi podgorii pe teritoriul țării, să dezvolte o adevărată industrie viti-vinicola. O asemenea bază de producție trebuie să asigure, atât pentru consumul intern și pentru export, cantități mari de struguri și produse viti-vinicole, cât mai ieftine și de cea mai bună calitate posibilă.

Calitatea și cantitatea sînt însușiri ale unuia și aceluiași produs, care se completează reciproc și trebuie să se găsească într-o relație armonioasă. În cazul cînd una din ele se manifestă în mod exagerat, apare o contradicție, total nedorită. De pildă, dacă o plantație pe rod se încarcă peste măsură cu sarcini de producție, apare necondiționat o scădere a calității strugurilor. Dacă, dimpotrivă, urmăm numai obținerea unor producții mari și în acest scop recurgem la sortimente de mare productivitate, se poate foarte ușor neglija calitatea. Această simplă constatare naște ideea că în fiecare soi,

în fiecare podgorie, trebuie să se realizeze un echilibru, o îmbinare armonioasă între cantitatea și calitatea produselor.

Prin aplicarea și promovarea unei economii dirijate, în țara noastră s-a reușit ca dintr-o viticultură patriarhală, fărâmițată, dominată de un uriaș mozaic de soiuri, să se ajungă la un sector viticol cu sortimente alese, căruia prezența tot mai masivă a unităților specializate îi conferă un puternic caracter industrial. În această nouă situație, o atenție deosebită a fost acordată calității producției viti-vinicole, fără a se neglija însă elementul cantitativ. Au apărut astfel tipuri noi de vinuri — Tramîner și Muscat de Trnave, Sauvignon de Drăgășani, Tămîioasă și Grasa de Pietroasa, Cabernet și Merlot de Valea Călugărească, Chardonnay și Pinot gris de Murfatlar — care au căpătat faima deținută în trecut de Grasa de Cotnari, Feteasca de Lechința etc. Din păcate, însă, soiurile de struguri care asigură obținerea acestor vinuri de calitate dau o producție mult scăzută la hectar; totodată, ele nu au asigurată o economicitate funcțională atât pentru că vinurilor respective nu li s-a asigurat încă dreptul de denumire de origine, cit și din cauza valorificării lor la un nivel inferior. Aceiași situație se întîlnește și în ce privește soiurile de struguri pentru masă. În

goana după calitate s-au făcut și unele omisiuni, mai ales la sortimentul de soiuri de struguri pentru vin: au fost, astfel, neglijate soiurile de mare producție, care există și care pot oferi marelui public consumator vinuri curente, foarte bune și ieftine.

O analiză, sub acest raport, a situației din mai multe unități de producție viti-vinicole a scos în evidență unele lucruri deosebit de semnificative. Au fost analizate 550 de unități soiuri / podgorii. S-a putut constata, că 70,8 la sută din unitățile soi/podgorie analizate asigură producții de struguri sub 15 000 kg/ha, multe din ele sub 10 000 kg/ha sau chiar sub 5 000 kg/ha. Este vorba de producțiile asigurate de soiurile de calitate cultivate pe terenurile adecvate din incinta podgoriilor vechi, sau a altora nou apărute pe harta țării. 22,5 la sută din soiuri, mai productive, dau producții între 15 000 și 25 000 kg/ha. Procentul scade pe măsura creșterii producțiilor: numai 19 la sută din unitățile soi/podgorie asigură recolte de struguri pînă la 35 000 kg/ha și doar 3,1 la sută depășesc 35 000 kg/ha și ajung la 40 000 kg/ha și chiar peste această cantitate.

Se constată din aceste date, orientarea nouă dată viticulturii către promovarea produselor de calitate superioară, lucru impus de necesitatea deținerii unor sorturi de vinuri și de struguri de masă și alte

produse competitive pe piața externă și corespunzătoare exigențelor crescînde ale consumatorilor interni.

Se dovedește însă necesar, în această situație, ca prin adoptarea celor mai moderne sisteme de cultură agrotehnică viticolă să asigure creșterea recoltelor astfel încît soiurile de calitate să dea maximum de producție și să nu se ajungă la contradicții între cantitate și calitate.

Că acest lucru este de deplin posibil o dovedesc, de pildă, rezultatele înregistrate în podgoria Murfatlar și în general în podgoriile Dobrogei, care au susținut astfel un strălucit examen: trecerea de la sistemele vechi de cultură la sistemele moderne a permis creșterea producției de la 3 000—4 000 kg/ha la 8 000—10 000 kg/ha, fără ca prin aceasta să se știrbească ceva din înalta calitate chiar a soiurilor de lux pentru vinuri cum sînt Pinot gris și Chardonnay. Același lucru s-a obținut și în cazul soiurilor de struguri de masă: soiul Afuz-

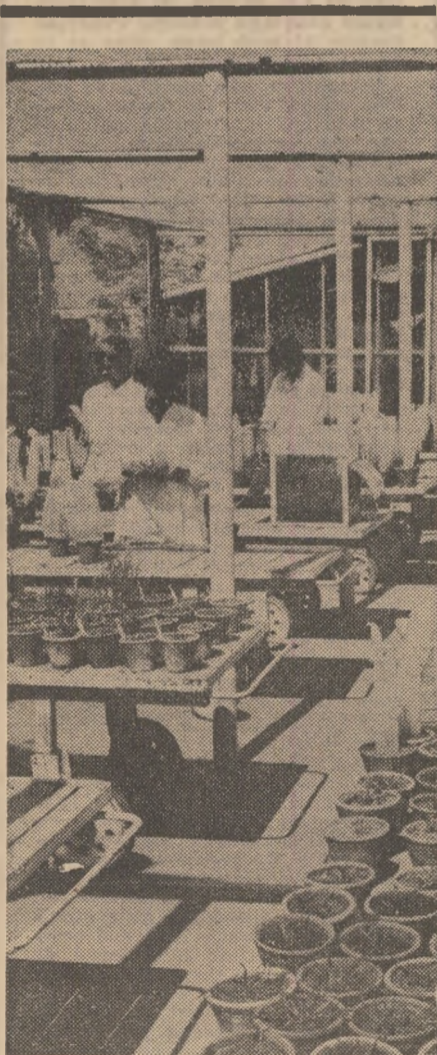
Ali ajunge ușor la producțiamarfă de 15 000—20 000 kg/ha. Pe țară însă, problema producțiilor mari la soiurile de mare randament rămîne deschisă. Se naște firește întrebarea de ce în podgoria Odobești nu s-a ajuns încă la 25 000—30 000 kg de struguri și la 2 vagoane de vin de masă la hectar?

Considerăm că nimic nu va dăuna consumului dacă în podgoriile cu potențial ridicat de producție — Odobești, Huși și multe altele — s-ar cultiva soiuri ca Galbena, Plăvana etc. care sînt asigurate 40 000 și peste 40 000 kg/ha de struguri, oferind posibilitatea obținerii unor vinuri naturale ieftine și accesibile marelui public? Este un lucru pe deplin posibil, cu condiția ca orientarea fiecărei podgorii să se facă în direcția vocației naturale, determinate de condițiile ecologice și de biotip. Acest obiectiv este o sarcină obligatorie a tuturor specialiștilor care activează în domeniul viticulturii și vinificației.

La Stațiunea experimentală Caracal, județul Olt, controlul concentrației de zahăr în struguri se face zilnic.

Foto: C. DUMITRU

Lucrări în casa de vegetație a Stațiunii experimentale Turda, județul Cluj

Foto: C. DUMITRU

CERCETĂRI PRIVIND CULTIVAREA GRIULUI ÎN ZONA NORDICĂ A ȚĂRII

Începînd cu anul agricol 1969—1970, zona de amplasare a culturii podcelor păioase se deplasează spre nordul țării, pe terenuri în pantă și podzoluri. S-au efectuat în prealabil cercetări privind unii factori care influențează dezvoltarea plantelor cerealiere în aceste condiții. Iată cîteva din rezultatele obținute:

CULTURA ANTIEROZIONALA

Cercetările întreprinse la Stațiunea experimentală Perieni, în zona podsolului Birladului, au arătat că, la prășitoare, pierderile de sol prin eroziune sînt de peste 7 ori mai mari decît la grîu. De asemenea, pe terenurile în pantă de peste 24 la sută cultivate cu grîu, eroziunea este cu 40 la sută mai mică decît în cazul cultivării mazării, cu 62 la sută mai mică decît în cultura ferburilor (anul I) și cu 725 la sută mai mică decît pe terenurile cultivate cu floarea-soarelui.

Experiențele făcute timp de 8 ani în această zonă au arătat că, pe terenurile cu pantă de peste 24 la sută cultivate cu grîu de toamnă pierderile medii anuale de apă din precipitații sînt cu 50 la sută mai mici decît pe terenurile cultivate cu porumb. Se știe că reținerea apei din precipitații pe pante este o problemă de prim ordin pentru agricultura Moldovei și în acest sens trebuie să se aplice întregul complex de măsuri recomandat de „Consfățuirea grîului — 1969”.

CORELAȚIA FACTORILOR ECOLOGICI

La Centrul de încercarea soiurilor Albești-Botoșani s-au efectuat, timp de șase ani consecutiv, cercetări pentru cunoașterea influenței factorilor ecologici asupra componentelor producției de grîu: s-au înregistrat tem-

peratura medie atmosferică, umiditatea absolută în sol și umiditatea atmosferică relativă. S-a constatat că răsăriră normală a grîului este condiționată, pe solurile din Depresiunea Jijia-Bahlui, de asigurarea în sol a unei umidități de minimum 15 la sută. Numărul ridicat de spiculețe în spică are un rol determinant la formarea recoltei și este influențat pozitiv de umiditatea solului în laza de înspicare — fecundare și negativ, de temperatura aerului. Temperatura aerului este negativ semnificativă și asupra masei de 1 000 de boabe. Ea este favorabilă în cazul cînd temperatura atmosferică este de 18—20 la sută în perioada umplerii bobului — coacere. Specialiștii au subliniat că, obținerea răsăririi complete din toamnă este condiția principală în realizarea unei densități optime de plante pe m².

ACȚIUNEA UREEI ASUPRA GRIULUI CULTIVAT PE PANTĂ

Fiînd ușor solubil în apă și greu absorbită de coliziile din sol, ureea capătă o tot mai mare importanță în zona de hranire a rădăcinilor. Cercetările întreprinse în ultimii patru ani la Stațiunea experimentală Podu-Iloaie au urmărit stabilirea dozelor optime de fertilizare cu uree și epocile optime de aplicare în condițiile specifice zonei de nord a țării. Soiurile cultivate au fost „Bezostia 1” și

„Nr 301” cu densitatea de 600 și, respectiv, 500 de boabe germinabile la metru pătrat. Cele mai bune rezultate s-au obținut în varianta în iarnă ureea a fost dată la intrarea în iarnă. Administrată în această epocă, ureea a dat un spor de recoltă de 38 la sută față de martor, superior celui realizat atunci cînd a fost dată în primăvară.

DOZA OPTIMĂ DE FERTILIZARE A TERENULUI ÎNSĂMÎNTAT CU GRIU DUPĂ PORUMB

Într-o zonă deluroasă de silvostepă situată pe un cernoziom slab, în cadrul Stațiunii experimentale Valca Lupului s-au întreprins experiențe riguroase pentru stabilirea dozei optime de fertilizare a terenului însămîntat cu grîu după porumb. Producția cea mai mare (3 425 kg/ha) s-a obținut în doza de N₂₀P₄₀ administrată toamnă, la care s-a adăugat N₃₀ primăvara. Această doză de fertilizare a asigurat un plus de recoltă superior cu 633 kg/ha față de martor, nefertilizat. S-a putut constata că, agrofondul îngrășat a asigurat posibilități superioare de nutriție, contracarînd influența negativă a deficitului de substanțe nutritive în solul eliberat mai tîrziu de recolta de porumb.

Această doză asigură și o îmbunătățire calitativă a grîului cultivat după porumb. Față de martor, grîul obținut astfel a conținut cu cca. 3 la sută mai multe substanțe proteice, 2 la sută mai mult amidon și gluten. Cercetările întreprinse confirmă efectul mai bun al administrării fracționată (toamna și primăvara) a îngrășămintelor cu azot la grîul de toamnă cultivat după premergătoare tîrziu.

Moderna clădire a Institutului de cercetări pentru cultura cartofului și a sfecei de zahăr din Braşov

STAȚIUNEA EXPERIMENTALĂ PODU-ILOAIE RĂSPUNDE LA ÎNTREBAREA:

Poate fi redusă cantitatea de lapte din rația vițeilor destinați îngrășării?

Valorificarea, prin metode eficiente, a potențialului biologic privind producția de carne a raselor de taurine existente în țara noastră, în vederea obținerii unor cantități mai mari de carne de calitate corespunzătoare preferințelor consumatorilor și la un preț scăzut, preocupă deopotrivă atât pe specialiștii din cercetare cât și pe cei din producție.

Pentru găsirea celor mai economice tipuri de alimentație în vederea stabilirii regimului de creștere care să asigure valorificarea deplină potențialului biologic al rasei Brune în producția de carne, la Stațiunea experimentală agricolă Podu-Iloaie s-au întreprins o serie de experiențe menite să contribuie la realizarea planului general de ameliorare a acestei rase.

Experiența la care ne referim s-a organizat pe trei loturi, fiecare a câte 12 taurasi destinați îngrășării și s-a desfășurat în două perioade.

Perioada I, de la naștere la 180 zile, când cele trei loturi de animale s-au diferențiat prin tipul de alimentație folosit. Astfel, lotul I a primit 150 kg de lapte integral până la vârsta de 35 zile și 420 kg de lapte smântinit până la vârsta de 90 zile; lotul al II-lea a primit 300 kg de lapte integral până la vârsta de 50 zile și 600 kg de lapte smântinit până la 180 zile; lotul al III-lea, a primit 400 kg de lapte integral până la vârsta de 65 zile și 800 kg de lapte smântinit până la vârsta de 180 de zile. Furajul combinat s-a administrat la discreție până la vârsta de 145 zile, la toate loturile, după care cantitățile au fost limitate. Celelalte furaje s-au administrat la discreție până la 180 zile.

Perioada a II-a, de la 180 zile până la 465 zile, când animalele din cele trei loturi au primit aceeași rație furajeră în care concentratele au participat în proporție de 41,5 la sută din totalul de substanțe uscate a rației administrate.

Privind în ansamblu rezultatele obținute și prezentate în tabelul alăturat se poate remarca faptul că animalele au avut o creștere foarte bună, realizând la vârsta de 465 zile o greutate corporală destul de mare nu numai la lotul

al II-lea și al III-lea dar și la lotul I, care a primit cantități reduse de lapte integral și smântinit și a fost înțărcat la vârsta de 3 luni. Acest fapt dovedește că rasa Brună este precoce și are un potențial biologic mare privind producția de carne, potențial care poate fi valorificat corespunzător și prin acest tip de creștere. De asemenea, mai rezultă că în prima perioadă experimentală cel mai mare spor mediu zilnic de creștere a fost realizat la loturile al III-lea și al II-lea iar cel mai mic la lotul I. În următoarea perioadă însă, cel mai mare spor de creștere a fost realizat de lotul I, urmat de lotul al II-lea și cel mai mic, de lotul al III-lea.

În ce privește principalii indici de carne și de interior, la sacrificările efectuate la vârsta de 465 zile diferențele au fost foarte mici. Valori aproximativ egale s-au înregistrat și în ce privește valorificarea hranei apreciate

prin consumul de U.N. și P.D. pentru realizarea unui kg spor de creștere în greutate. În schimb, diferențe mari între loturi s-au înregistrat în privința costului furajelor consumate pentru 1 kg de spor. La lotul I s-a realizat o economie de 0,59 lei față de lotul al II-lea și de 0,95 lei față de lotul al III-lea pentru fiecare kg de spor în greutate.

Așa dar, cheltuielile făcute în plus cu furajarea vițeilor cu cantități mari de lapte (lotul al II-lea și al III-lea) în perioada 0—180 zile nu se justifică, deoarece animalele din lotul I care au consumat cantități mai reduse de lapte, după vârsta de 180 zile, au recuperat aproape în întregime rămănerile în creștere, valorificând mai bine alte furaje mult mai ieftine.

Considerăm că, tipul de alimentație folosit la lotul I, cu cantități reduse de lapte integral și smântinit, însă cu suficiente cantități de furaje combinate, de finuri și de furaje suculente de bună calitate, corespunde cel mai bine economiei creșterii și îngrășării tineretului taurin mascul de rasă Brună destinat valorificării pentru producția de carne, la vârsta de 13-14 luni și greutatea corporală de 420—440 kg. Acest tip de alimentație va permite unităților agricole socialiste să economisească cantități mari de lapte, care vor putea fi valorificate pe piață sau folosite mai economic în hrana altor specii, să ieftinească producția, într-un cuvânt să sporească eficiența economică a creșterii și îngrășării tineretului taurin.

Dr. ing. Ion CUCU
Stațiunea experimentală agricolă Podu-Iloaie, județul Iași

Specificare		Lotul I	Lotul II	Lotul III
Greutatea corporală (kg)	la naștere	39,5	59,1	39,1
	la 180 zile	207,5	219,0	230,3
	la 465 zile	467,8	473,7	474,4
Sporul mediu zilnic individual (g)	0—180 zile	933,0	998,0	1061,0
	180—465 zile	964,0	943,0	905,0
	0—465 zile	950,0	963,0	967,0
Randamentul de tăiere la 465 zile (în procente)		57,73	57,56	57,93
Carne din carcasă (în procente)		79,3	79,9	80,8
Consum pentru 1 kg spor (0—465 zile)	concentrate kg	3,4	3,3	3,3
	total U.N.	6,1	6,0	6,2
	P.D. (g)	663	655	675
Costul furajelor pentru 1 kg spor (0—465 zile)		5,03	5,62	5,98
din care :	costul laptelui (integral + smântinit) — lei	0,85	1,51	1,96
	costul concentratelor (în procente)	2,46	2,37	2,36

O NOUĂ APARIȚIE

TERRA NOSTRA

Pe linia cunoașterii trecutului agriculturii din țara noastră, sub egida Consiliului Superior al Agriculturii și în redacția ing. EUGEN MEWES, a apărut recent primul volum dintr-o colecție sugestiv intitulată, TERRA NOSTRA.

Volumul, tipărit în condițiuni excelente, cuprinde, în cele 134 de pagini ale sale, o culegere de materiale privind istoria agriculturii în România.

Această valoroasă realizare este rezultatul unei anchete întreprinse în toamna anului 1967 în rândurile specialiștilor din întreaga țară, care cu toții au opinat favorabil pentru editarea unei astfel de publicații periodice.

Cuvântul introductiv aparține PROF. DR. DC. DAVID DAVIDESCU, vicepreședinte al Consiliului Superior al Agriculturii.

Seria materialelor publicate începe cu primele două capitole dintr-o lucrare inedită a regretatului ACAD. GHEORGHE IONESCU-SIȘESTI, intitulată: „Din trecutul științei agricole românești”.

Intr-un amplu articol, Eugen Mewes se ocupă de „Personalitatea lui Ion Ionescu de la Brad”, reușind pe deplin să atingă țelul propus.

OPREA PARPALĂ scoate în evidență „Contribuția lui N.O. Popovici-Lupa la dezvoltarea școlii românești de economie agrară” iar semnatul acestor rinduri s-a străduit ca, din puținele date rămase, să contureze viața și activitatea lui „Dimitrie Preotescu, primul diplomat al Școlii veterinare din București”.

Despre „Ideologia socialistă în rindurile țărănimii din Transilvania la sfârșitul sec. XIX și începutul sec. XX” se ocupă ELENA GHERAN, în timp ce FLAMINIU MARTU, într-o substanțială și documentată lucrare, descrie „Agricultura din depresiunea Cimpulung-muscel în secolele III i.e.n.—III e.n.”.

ISTVAN MOLNAR și ȘTEFAN OLTEANU ne prezintă, primul, câteva „Aspecte ale agriculturii țărănești din jud. Harghita, în sec. XVIII-XIX”, iar secundul, „Încercări experimentale de asolament cerealier în Moldova, în a doua jumătate a sec. XVII”.

În „Scurtă privire asupra istoricului lucrărilor de îmbunătățiri funciare în România”, RADU MANDRU face o sinteză a lucrărilor apărute de-a lungul timpului.

Descrierea unor vechi aparate și unelte, concepute și folosite de țărânul român în munca sa multilaterală, face obiectul a trei lucrări, semnate de NICOLAE MIRONESCU, MIHALACHE BRUDIU și PAUL GYULAI.

Ultima lucrare din întiiul volum al colecției TERRA NOSTRA, aparține lui GHEORGHE BARTOS și poartă titlul: „Vechimea albinăritului la români”. Interesant în această lucrare este studiul referitor la terminologia apicolă, în mare parte de origine latină, „dovadă că poporul nostru s-a ocupat neîntrerupt „Din epoca romană până azi, cu creșterea albinelor”, după cum remarcă autorul.

Relevind încă o dată însemnătatea și utilitatea colecției TERRA NOSTRA încheiem rindurile noastre urînd noii publicații tradiționalului: VIVAT, CRESCAT, FLOREAT.

Prof. dr. C. SIMIONESCU

PRODUSELE ACCESORII, BOGĂȚIE DE SEAMĂ A PĂDURILOR

Convorbire cu tov. Ion VLAHELI, inginer șef
al Inspectoratului silvic județean Argeș

Pădurile argeșene sînt renumite nu numai prin frumusețe și pitoresc, prin lemnul de calitate pe care-l furnizează industriei prelucrătoare, ci și prin produsele lor accesorii. Gama acestora este destul de largă, începînd de la aromatele fructe de pădure, pînă la diversele produse din material lemnos, miere de albine, rășină, semințe și altele.

— În Argeș, ca de altfel în întreaga țară — ne-a relatat interlocutorul — s-a trecut în ultimii ani la valorificarea superioară a tuturor produselor accesorii. Să începem cu fructele de pădure, apreciate de consumatorii de pretutindeni. În mod obișnuit, din pădurile noastre sînt valorificate cantități însemnate de zmeură, mure, afine, măceșe coarne, cireșe sălbatice și altele. La acestea se mai adaugă ciupercile comestibile — hribi, gălbiori, foarte mult solicitate pe piața externă.

Fructele și ciupercile sînt colectate prin punctele de achiziții instalate în principalele bazine producătoare, iar prelucrarea lor se face în trei centre — la Topoloveni, Stîlpeni și Curtea de Argeș. Valorificăm fructele, fie în stare proaspătă, fie sub formă de sucuri sau de pulpă. În anii normali, pădurile noastre produc în jur de 1600—1800 tone de fructe.

— Anul acesta însă capriciile naturii au creat greutăți silvicultorilor în ceea ce privește valorificarea acestor resurse.

— Și la noi în județ s-a resimțit mult influența timpului nefavorabil. N-am dat însă înapoi. Așa cum s-a subliniat în darea de seamă prezentată la recența

adunare generală a salariaților, în care au fost analizate măsurile necesare realizării pe anul în curs și dezbătute cifrele de plan pe 1970, cu sprijinul șefilor de ocoale, al tuturor silvicultorilor, am căutat și căutăm să punem în valoare noi resurse astfel ca activitatea noastră să se finalizeze cu rezultate economice cît mai bune. O mare parte din fructele recoltate, mă refer în primul rînd la zmeură, mure și măceșe, le-am valorificat în stare proaspătă, realizînd astfel un preț mai bun de vînzare. De asemenea, am organizat bine activitatea la punctele de achiziții și centrele de prelucrare pentru a se evita pierderile și a se asigura valorificarea în condiții corespunzătoare a întregii recolte.

În perioada următoare, ne îndreptăm atenția și spre alte produse accesorii, specifice pădurilor argeșene, astfel ca veniturile pe care le avem în plan să poată fi realizate. Este vorba de punerea în valoare a resurselor lemnoase provenite de la întreținerea arboretelor tinere de rășinoase sub forma de bile-manele pentru construcții, araci etc. Anul acesta, obținem venituri însemnate și de pe urma valorificării la export a crenguțelor de mesteacăn, ca obiecte de artizanat. Avem o producție bună de răchită — anual livrăm circa 160—180 de tone. Intenționăm să producem în viitor împletituri de răchită pentru export. Tot ca o preocupare de viitor se înscrie și crearea în anul 1970, la unele cantoane, a unor plantații de zmeur și alți arbuști fructiferi. Cultivarea acestora se va face intercalat, în plantațiile de rășinoase;

în felul acesta, se urmărește să se realizeze o producție suplimentară de zmeură, care va ajunge, potrivit prevederilor noastre, în perioada cincinalului următor, circa 200 de tone anual.

— După cîte se știe pădurile constituie un mediu prielnic și pentru dezvoltarea albinăritului.

— Avem în prezent 1800 familii de albine. Ele sînt îngrijite cu multă atenție de apicultorii noștri, reușind să obțină, pînă acum, o producție de miere (de salcîm și de floră de munte) cu 6 tone mai mare decît cea prevăzută în plan. Ar mai fi de spus cîteva cuvinte despre valorificarea la export a unor semințe din specii silvice valoroase.

Doresc, în încheierea convorbirii noastre, să subliniez că în momentul de față silvicultorii din județul Argeș depun eforturi sporite pentru a valorifica cît mai rațional toate produsele accesorii ale pădurilor, evidențiindu-se în această acțiune ocoalele silvice Cimpulung, Rucăr, Aninoasa, Șulci și Topoloveni.

Convorbire consemnată
de ing. N. FLORIAN

In pădure...

DEZBATEREA CIFRELOR DE PLAN PE 1970 LA INSPECTORATUL SILVIC IAȘI

Analiză amplă, propuneri mobilizatoare

Adunarea generală pentru dezbaterile cifrelor de plan pe 1970 la Inspectoratul silvic județean Iași s-a axat, de la bun început, pe analiza cît mai amplă a posibilităților de îmbunătățire a activității privind gospodărirea patrimoniului forestier. S-a pornit, cum era firesc, de la realizările anului în curs, care, așa cum a reieșit din darea de seamă, se concretizează în îndeplinirea planului de împăduriri în proporție de 109 la sută. S-au plantat, totodată, 905 ha de terenuri erodate destinate fondului silvic, respectîndu-se regulile de protecția pădurilor, și au fost combătuți dăunătorii pe aproape 7000 de hectare.

Pe primele 8 luni ale anului acesta planul de producție a unităților silvice din județ a fost realizat în proporție de 104 la sută, obținîndu-se o cantitate sporită de masă lemnoasă. Rezultate îmbucurătoare s-au obținut și din alte activități. S-au recoltat, spre exemplu, 11 tone de floare de tei, față de 7 tone planificate, și 750 tone de furaje. Un accent deosebit s-a pus pe rentabilizarea activităților de vînzare și apicultură, atât prin creșterea efectivelor și a familiilor de albine, cît și prin obținerea unor producții sporite. La fazaneria de la Cornești s-a pus în funcțiune o volieră pentru două serii de fazani, acoperită cu plasă de plastic, puțîndu-se astfel obține 2750 de pui în acest an. S-au vînat 154 de iepuri vîi și 400 de fazani vîi pentru export, 7,8 tone carne de vînat, depășindu-se

astfel sarcinile de plan cu 4 tone. În apicultură s-au realizat 60 tone de miere-marfă, față de 50,3 tone planificate.

În cele opt luni încheiate în acest an silvicultorii ieșeni s-au înscris cu 2 milioane de lei beneficii, din care 386 000 lei sînt beneficii peste plan. S-au evidențiat în acest sens ocoalele silvice Hîrlău, Ciurea, Sinești și Pașcani.

Participanții la adunare n-au trecut însă cu vederea unele deficiențe, cum ar fi bunăoară, existența unor mijloace financiare, însumînd 265 000 lei, imobilizate în debitori.

În cuvîntul lor, inginerii Nicolae Podaru, E. Andreescu din cadrul inspectoratului silvic, Nicolae Virgil, șeful ocolului silvic Pașcani, Nicolae Popa, șeful ocolului silvic Ciurea, tehnicianul C. Oprea de la Ocolul silvic Sinești și alții au subliniat faptul că rezultatele bune obținute pînă în prezent sînt un îndemn puternic pentru îmbunătățirea activității viitoare. Cifrele de plan pe 1970 sînt mobilizatoare — au spus vorbitorii.

Referindu-se la sarcinile pe 1970 — printre care amintim sporirea producției unităților silvice cu 100 000 lei față de 1969, asigurarea unei mase lemnoase cu 7 000 m.c. mai mare — vorbitorii au arătat că aceste prevederi pot și trebuie să fie realizate: în acest scop, se impun de pe acum măsuri pentru îmbunătățirea activității de ocrotire a pădurilor, de sporire a suprafețelor pepinierelor necesare obținerii puieți-

lor pentru noile împăduriri etc.

Pentru realizarea de beneficii sporite s-au propus măsuri în scopul diversificării producției spre a se contribui la creșterea bunurilor de larg consum pentru piață.

Planul pe 1970 cuprinde sarcini mobilizatoare și în domeniul valorificării fructelor și florei de pădure, produselor vînatorești și a celor realizate din apicultură. Participanții la adunarea generală au subliniat necesitatea unei mal bune organizări a activității acestor sectoare.

C. MANOLIU

Cîteva din exemplarele bogatei faune cinegetice care populează bălțile și Delta Dunării

Foto : C. DUMITRU

ÎNSEMNĂRI

TROFEE

E toamnă. De sus, de pe culmile munților coboară spre păduri o boare rece, solia viitoarelor zăpezi. Codrul foșnește de zgomote tainice. Deodată, în depărtare, se aude din ce în ce mai tare larma gonașilor și lătratul ciînilor; cîteva focuri de armă și cerbul urmărit se prăbușește la marginea luminiișului. Vîntorul se apropie admirînd cu plăcere coarnele animalului — viitorul său trofeu. Trofeu care-i va împodobi cămînul, sau, poate, standul unei expoziții internaționale.

...Imaginea ne-a fost sugerată de interesantele exponate aflate în pavilionul silviculturii, de la Expoziția „România 1969”. Pe un perete sînt înșirate cîteva din trofee de vînzătoare, premiate la diferitele expoziții și concursuri internaționale. Mai jos, un tabel cu numărul și felul distincțiilor. Spicuiam cîteva cifre. La expozițiile internaționale de la Florența și Novi-Sad, din totalul de 359 de medalii acordate trofeelor românești de vînzătoare, 328 au fost de aur. Trofee de cerb au totalizat, în cadrul celor două competiții internaționale, 57 medalii de aur, cele de căprior 78, de capră neagră 16, de mistreț 51. Strălucirea metalului nobil al distincțiilor acordate constituie cea mai sigură garanție a calității vînatului nostru.

Dar, vînatul românesc este renumit nu numai pentru valoarea trofeelor sale ci și prin însușirile superioare ale cărnii sau blănurilor. În păduri cresc și se dezvoltă peste 50 de specii de vînat cu păr — cerbul carpatin, cerbul lopătar, ursul, mistrețul, căpriorul, capra neagră, iepurele, pisica sălbatică etc. În Delta Dunării și în jurul apelor abundă vînatul cu pene. Încă din 1948 s-a trecut la organizarea și amenajarea fondurilor de vînzătoare, s-au ridicat construcții speciale, fazanerii și păstrăvărit sistematice. Gospodărirea rațională pe baze științifice, a fondurilor de vînzătoare a permis și permite sporirea efectivelor de vînat la principalele specii, sursă însemnată de venituri și îndeletniciri sportive.

E toamnă, anotimpul cînd vîntătorii iau din nou drumul potecilor de munte sau al hățîșului bălților.

F. NICOLAE

După cum se știe, grupele sindicale, organizate pe ferme, au datoriat ca prin activitatea lor, potrivit specificului fiecărui loc de muncă, să contribuie efectiv la dezvoltarea unității respective, mobilizându-i pe oameni pentru obținerea unor producții bune, la un preț de cost cât mai scăzut.

— Probleme simple în aparență — ne spunea de curând ing. Constantin GRĂDINARU, președintele comitetului sindicatului din I.A.S. Girov, județul Neamț — folosirea mașinilor cu maximă eficiență, valorificarea posibilităților de extindere a suprafețelor irigate, exploatarea rațională a acestora, utilizarea cu simț gospodăresc a îngrășămintelor chimice, scurtarea termenelor de execuție a fiecărei lucrări în campaniile agricole impun o muncă sîrguincioasă din partea membrilor comitetului sindicatului, spre a-i antrena pe lucrători, tehnicieni și ingineri la îndeplinirea și chiar depășirea angajamentelor luate în întrecerea socialistă. Toate acestea presupun în primul rând, din partea lucrătorilor imbinarea a tot ce e nou în producție cu preocuparea fiecăruia de a se instrui mereu și a-și însuși tehnica nouă. În unitatea noastră, îndrumați de comitetul de partid, membrii comitetului sindicatului se străduiesc să dezvolte în masa lucrătorilor și simțul de răspundere, pentru rezolvarea multor probleme ce se ivesc la locul de producție prin muncă colectivă ca și prin perseverență proprie. Numai acționând în acest mod am reușit să obținem în acest an o serie de realizări cu care într-adevăr ne mîndrim.

Întreprinderea agricolă de stat Girov a realizat pe 1000 de hectare, o producție de grâu mai mare cu 100 kg decât cea planificată. La porumb, pe 700 de hectare, este estimată o producție de cel puțin 4000 kg la hectar. Recolte bune

se obțin și pe cele 600 ha cultivate cu cartofi, 300 hectare cu culturi semincere, ca și pe 1000 de hectare destinate culturilor furajere. Mai trebuie reținut, totodată, că potrivit rezultatelor de până acum, întreprinderea va obține peste 3400 litri de lapte de la fiecare din cele 1000 de vaci și că sporul de creștere ce se realizează la cei 2000 de porci puși la îngrășat este mai mare decât cel prevăzut, iar planul de producție la lapte de la cele 2500 de oi, este

Am reținut, între altele, din relatările președintelui sindicatului și ale multor lucrători un episod deosebit, cel prilejuit de stringerea a două coase la lucernă, în condiții extrem de grele, când ploile nu mai conțineau. La fermele de la Bălănești și Mărginești s-a organizat, între muncitorii zilieri și permanenți o întrecere vie, incandescentă. De asemenea, mecanizatorii au folosit la maximum utilajele la recoltat, iar după ce lucerna a fost strinsă s-au folosit ventilatoarele,

— Activitatea comitetului sindicatului, ne-a confirmat tov. ing. Toma CARGALA, directorul I.A.S. Girov, se face simțită în mare măsură nu numai în sectorul vegetal, ci și în sectorul zootehnic. Pe lângă problemele de bună organizare a muncii, în fiecare grupă sindicală aci se acordă o deosebită atenție creșterii nivelului de cunoștințe ale îngrijitorilor, aplicării celor mai noi metode de lucru. Se citesc broșuri în colectiv, se discută procedeele moderne de lucru, se experimentează, se compară rezultatele, întrecerea socialistă dă rezultate foarte bune.

Mai devreme notasem, poposind la diferite ferme, că anul acesta s-a luat inițiativa de a se folosi la cultura porumbului o serie de erbicide în scopul micșorării volumului de muncă la prășit. Am solicitat, deci, directorului întreprinderii alte câteva exemple și cu privire la introducerea noutăților în sectorul zootehnic. Am aflat, astfel, că din inițiativa grupelor sindicale, în acest an s-a realizat închiderea circuitului în sectorul porcilor, amenajându-se o serie de grajduri care permit ca porcii care înainte vreme erau lăvrați altor întreprinderi să fie înregistrați în unitate, obținându-se importante beneficii. De asemenea, pentru creșterea celor 1000 de viței, au fost instalate încălzitoare electrice și s-a introdus lactovitul, un înlocuitor al laptei matern, cu ajutorul cărui se realizează o economie de circa 200 litri de lapte la fiecare vițel.

Firește, sînt numai câteva din aspectele muncii comitetului sindicatului, în vederea dezvoltării spiritului novator, receptivității față de ce e nou. Ele sînt însă suficient de grăitoare pentru a sublinia cât de valoroase pot fi rezultatele, cînd sînt încurajate și susținute inițiatiile pornite cu pasiune și perseverență, în scopul sporirii continue a producției agricole.

AI. ION

DIN ACTIVITATEA COMITETULUI SINDICATULUI DE LA I.A.S. GIROV, JUDEȚUL NEAMȚ

Prin stimularea inițiativelor

de asemenea, îndeplinit și depășit.

Firește, nu a fost deloc ușor să se creeze premisele obținerii unor astfel de rezultate. Aceasta cu atât mai mult cu cît în primăvară și în vară au căzut unele ploii torențiale însoțite de furtună, care au provocat serioase neajunsuri culturilor, aproape în toate cele 7 ferme. Dar, în strînsă colaborare cu consiliul de administrație, comitetul sindicatului a acționat în așa fel încît membrii grupelor sindicale să se aștepte permanent la datorie. Mecanizatorii au fost instruiți temeinic cu prilejul fiecărei lucrări, ei au ridicat întrecerea socialistă la nivelul unei puternice pîrghii pentru îndeplinirea fiecărei sarcini zilnice.

drămuindu-se fiecare minut, pentru a se asigura o producție bună de furaje. Pentru a nu se deprecia lucerna din cauza apei, 1000 de tone au fost însăzate, lucrîndu-se uneori și în cursul nopții, la lumina becurilor. Această mobilizare a oamenilor a contribuit la depășirea volumului de furaje obținut anul trecut, pe aceleași suprafețe și în condiții normale.

Comitetul sindicatului a înțeles să desfășoare conștient o susținută activitate de popularizare a celor mai vrednici lucrători, cum au fost tehnicianul Nicolae Nistor sau mecanicul Vasile Păduraru, la Bălănești, atît prin articole la gazeta de perete, cît și prin evidențieri în cadrul scurtelor analize ale muncii de la sfîrșitul fiecărei zile de lucru.

NOTĂ

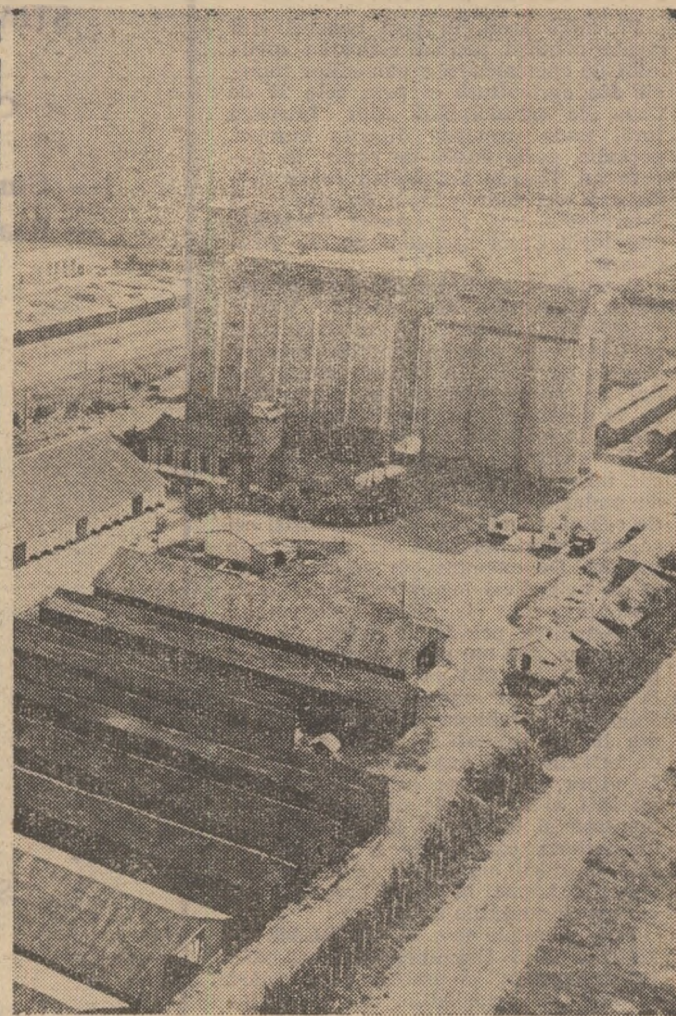
LITIGIOMANIE...

Auzim uneori despre oameni care au dobîndit un adevărat renume de procesomani. Din te miri ce, își cheamă semenii în judecată. Se pare însă că acest morb nu-i ocolește nici pe unii conducători de întreprinderi.

La începutul acestui an, I.A.S. Zimnicele din județul Teleorman a trimis la Uzina de reparații din Roșiori 7 tractoare. În reparația planificată a se face acestora era inclusă și schimbarea bateriilor de acumulatori. S-a întîmplat însă ca asemenea reper să lipsească din bazele de aprovizionare ale Consiliului Superior al Agriculturii. Printr-o dispoziție a forului tutelar, uzina a fost autorizată să restituie tractoarele fără baterii, urmînd ca ulterior să procure piesele respective și să le livreze unităților beneficiare. Cum lipsa bateriilor în baze s-a prelungit, prin adresa nr. 10356 din 12 iulie, uzina a cerut I.A.S. Zimnicele să-i comunice dacă dorește să-i restituie contravaloarea bateriilor sau așteptă ca acestea să fie procurate. Răspunsul, venit prin telexul 661 din 24 iulie, precizează că întreprinderea solicită să i se livreze bateriile fizic. Între timp însă, uzina a fost acționată la arbitraj. Și deși ulterior, respectiv la jumătatea lunii august, aceasta a procurat o parte din baterii și și-a anunțat, atît prin adresă cît și telefonic, beneficiarul să vină să le ridice, I.A.S. Zimnicele n-a trimis nici un delegat. În schimb, la 10 septembrie cazul a fost judecat la Arbitrajul Consiliului Superior al Agriculturii, hotărîndu-se ca uzina să plătească contravaloarea bateriilor, la care se adaugă 6 la sută majorări și taxa de arbitraj.

Ne întrebăm: de ce I.A.S. Zimnicele n-a acceptat din luna iulie să i se restituie contravaloarea pieselor amintite? Cui servesc oare asemenea litigii, create artificial, care nu fac altceva decît să ducă la irosirea de timp și de bani și la înveninarea relațiilor dintre unități?

P. VOICULESCU

Vedere generală a bazei de recepție din Băilești, județul Dolj

Foto: AGERPRES

Breviar juridic

AJUTOARE PENTRU MATERNITATE

După cum se știe, legislația țării noastre acordă angajatelor dreptul la ajutoare de maternitate pentru sarcină și lehuzie precum și pentru îngrijirea copilului bolnav. Astfel, conform art. 14 din Hotărîrea nr. 880/1965 precum și art. 89 din Codul Muncii salarialele au dreptul la un concediu plătit pentru maternitate de 112 zile, din care 52 de zile înainte de naștere și 60 de zile după naștere. Concediile de sarcină și lehuzie se compensează între ele, în sensul că, dacă copilul s-a născut mai devreme sau angajata a continuat să muncească pînă aproape de termenul de naștere, diferența de zile poate fi luată după naștere: totalul zilelor dinainte și după naștere nu poate însă să depășească 112.

Cuantumul ajutorului pentru sarcină și lehuzie variază în raport de vechimea neîntreruptă în muncă a salariații respective și de numărul copiilor. Astfel, se acordă un ajutor de 90 la sută din salariul tarifar pentru angajatele cu o vechime neîntreruptă în muncă de peste 12 luni, 70 la sută din salariul tarifar pentru cele 6—12 luni și 50 la sută din salariul tarifar lunar pentru angajatele cu o vechime neîntreruptă în muncă pînă la 6 luni. Printr-o Hotărîre a Consiliului de Miniștri (nr. 2489 din 8 noiembrie 1966) cuantumul ajutorului pentru sarcină și lehuzie a angajatelor care nasc al treilea copil și următorii s-a stabilit că este de 100 la sută din salariul tarifar lunar, indiferent de vechimea neîntreruptă în muncă.

Pe lângă ajutorul de maternitate, salariații beneficiază în perioada sarcinii, și după aceea, de numeroase alte drepturi.

Art. 88 din Codul Muncii bunăoară, prevede că femeile gravide, precum și cele care alăptează nu vor putea fi repartizate la muncile grele și la cele dăunătoare sănătății, iar cele care deja lucrau la asemenea munci vor fi repartizate la altele mai ușoare, fără ca prin aceasta să li se scadă salariul. De asemenea, femeile gravide, începînd cu luna a cincea, precum și cele care alăptează, nu vor putea fi în nici un caz repartizate la munci de noapte, iar începînd cu luna a șasea nu vor putea fi trimise în delegații, în alte localități, decît cu consimțămîntul lor. Tot astfel, contractele de muncă ale angajatelor care se găsesc în concediu de maternitate nu pot fi desfăcute din inițiativa celui care angajează (instituție, întreprindere etc.).

Este necesar să subliniem că angajatele care începînd cu data de 1 ianuarie 1967 au născut sau nasc cel de al treilea copil și următorii au dreptul la indemnizații de naștere. Aceste indemnizații se acordă pe baza certificatului de naștere a copiilor și cuantumul lor este de 1000 lei pentru fiecare copil începînd cu cel de al treilea. De remarcat că indemnizația de naștere nu este impozabilă.

Legea acordă și ajutor material și concediu angajatelor care au copii pînă la vîrsta de doi ani, care sînt bolnavi. (Angajatele cu contract de muncă pe durată determinată beneficiază de acest ajutor numai dacă au o vechime în muncă de cel puțin 4 luni în ultimele 12 luni premergătoare concediului sau de 10 luni în ultimii 2 ani premergători concediului).

Cuantumul ajutorului pentru îngrijirea copilului bolnav se stabilește în funcție de vechimea neîntreruptă în muncă, ca și în cazul ajutoarelor pentru incapacitate temporară de muncă determinată de boală sau accident, adică 50 la sută pentru o vechime neîntreruptă pînă la 2 ani, 70 la sută pentru o vechime neîntreruptă de 2—3 ani, 80 la sută pentru o vechime neîntreruptă de 5—8 ani și 90 la sută pentru o vechime neîntreruptă în muncă de peste 8 ani. Pentru angajații sezonieri, care au în fiecare an o activitate periodică în aceeași unitate sau în alte unități, cuantumul ajutoarelor se stabilește în raport cu timpul rezultat din însumarea perioadelor lucrate anterior acordării concediului medical.

Vasile BRĂILOIU
consilier juridic

DIN SCRISORILE CITITORILOR

PREGĂTIREA CADRELOR — PROBLEMĂ ESENȚIALĂ

Cît de mari sînt schimbările cantitative și calitative ce survin în fiecare an în agricultură? Greu de răspuns. E limpede însă că în toate sectoarele ei, noutățile tehnice abundă. Noua tehnologie impune, firește, în primul rînd o acută nevoie de cadre. Utilajele moderne solicită mecanizatorului cunoștințe multiple, metodele noi în legumicultură, vitipomicultură, în zootehnie pretind o aprofundată cunoaștere a materialelor, produselor și operațiunilor. Se nasc profesioniști noi, cum sînt cele legate de executarea irigațiilor, ori de producerea furajelor combinate. Insușirea noilor cunoștințe trebuie făcută metodic, în același ritm cu dezvoltarea sectoarelor respective.

Despre această importantă problemă, a asigurării și perfecționării pregătirii cadrelor de muncitori și tehnicieni în primul rînd, dar și de specialiști cu studii superioare, ne-au scris în ultima vreme numeroși cititori ai revistei noastre. Ni s-a părut deci util să redăm, cît de succint posibil, unele dintre constatările și sugestiile lor, încredințăm că ele vor continua să antreneze în continuare, într-o discuție largă un număr cît mai mare de corespondenți.

Laboratorul agricol, prima treaptă

Printre altele, inginerul **Gheorghe GROSU**, de la cooperativa agricolă Calafindești, județul Suceava, a ținut să sublinieze:

„Sînt încredințat că una dintre îndatoririle primordiale ale specialiștilor care lucrează în cadrul cooperativelor agricole este aceea de a-și forma oame-nii necesari diferitelor sectoare de activitate. Din acest punct de vedere, nu trebuie cunoscută oboseala, ezitarea, aminarea. Experiența unității noastre ne-a arătat că dacă aici, în propria-ți gospodărie, desfășori o muncă susținută pentru a ridica nivelul cunoștințelor tinerilor și vîrstnicilor repartizați în brigăzi, pe profile, nu se poate ca mai devreme sau mai tîrziu rezultatele să nu răspîndească eforturile. Se naște, desigur, întrebarea: cum se poate transmite în mod practic abecedarul cunoștințelor necesare brigadierilor, șefilor de echipă, legumicultorilor, pomicultorilor sau îngrijitorilor de animale? Există posibilitatea ca în fiecare cooperativă agricolă să se creeze, în primul rînd, condițiile materiale ridicării nivelului de cunoștințe ale oamenilor, amenajîndu-se un bun laborator agricol. La noi, acest laborator implinește cinci ani de existență și putem afirma că, în acest timp, el a contribuit în foarte mare măsură la specializarea cooperativelor. Voi sublinia doar cîteva din rezultatele obținute în cadrul loturilor demonstrative organizate anul trecut și în acest an — și a schimbului de experiență.

Ce au evidențiat loturile demonstrative? În primul rînd că în agricultură este necesară, pe lîngă o bună pregătire tehnică, și o perseverență de neclintit. Coșcret: soiul de griu „Bezostaia 1”, care în ultimii doi ani ne-a dat producții foarte bune, nu era cunoscut — și nu se bucura de încrederea cooperativelor noastre, care susțineau în schimb soiurile Cnada, Ponca, sau „301”. Ei au învățat însă să-l cultive, însușindu-și agrotehnica indicată, studiînd pe grupe, la laboratorul agricol, ca niște adevărați studenți, apoi în cîmp, întregul proces de cultivare. În acest fel, s-au convins că rezultatele slabe din primii doi ani în cultivarea soiului „Bezostaia” s-au datorat propriilor noastre greșeli (utilizarea unor terenuri îmburuienate și sărace în substanțe nutritive și altele). În condiții normale, producția obținută de la acest soi a fost cu aproape 500 kg la hectar mai mare ca la alte soiuri.

Tot prin laboratorul agricol, teoretic și practic, prin studii pe tablă, pe planșe, prin diafilme, prin verificări concrete în diferite parcele, cooperativorii noștri au învățat ce înseamnă densitatea optimă de plantare a cartofilor. Am dat numai două exemple. Ele ar putea fi multiplicare. Concluzia e simplă: înainte de orice fel de instruirii prin Casa agronomului sau prin alte forme de organizare, este necesar să acordăm atenția cuvenită laboratorului agricol, atunci cînd ne gîndim la formarea unor cadre de cooperatori capabili să lupte pentru producții sporite.

O necesitate: ferma didactică

Pe aceeași linie de preocupări, a formării de noi cadre pentru agricultură, ne-a scris și inginerul **Petre MUNTEANU**, directorul Grupului școlar agricol Sibiu:

„Voi începe cu cîteva cifre. În perioada anilor 1948—1955 grupul nostru școlar în cadrul unei școli medii tehnice și alteia profesionale a dat agricol-

urii 875 de absolvenți. Apoi, între 1956—1968, înființîndu-se alte școli profesionale și tehnice, încă 2663 absolvenți. Tot în cadrul grupului școlar Sibiu au fost pregătiți între 1953—1965, pentru nevoile de cadre ale cooperativelor agricole, 326 de președînți, 296 de brigadierii, 432 de contabili și 413 îndrumători contabili.

În prezent, în cadrul grupului nostru școlar funcționează un mare liceu agricol. De asemenea, prin școala profesională de mecanici agricoli sînt pregătite cadre pentru I.A.S. și I.M.A., iar prin școala tehnică de cadastru și organizarea teritoriului, tehnicieni cu înaltă calificare.

Elevilor le-au fost create condiții foarte bune de învățatură și de trai, baza materială didactică a școlii dezvoltîndu-se continuu.

Disponem și de un parc de tractoare și mașini agricole, o bibliotecă cu aproape 30 000 de volume, o grădină botanică, un lot fitotehnic etc.

Și, totuși, atît pentru practica elevilor liceului agricol, cît și a celorlalți elevi, se simte nevoia organizării unei ferme didactice. Cu ani în urmă, școala a avut o astfel de fermă, cu o suprafață de 300 hectare, de teren care a fost însă predată I.A.S. Dealul Ocnei. În prezent, îndeosebi în primii ani de studii, se resimte mult lipsa fermei respective. Ne dăm seama că în unitățile de producție unde sînt repartizați, elevii nu obțin cunoștințele practice necesare, îndrumările date lasă de dorit. Cu totul altfel ar sta lucrurile dacă ei ar participa zi de zi la diferite lucrări, în cadrul unei ferme proprii, sub conducerea celor 56 de cadre didactice ale grupului școlar.

Contribuția caselor agronomului

Pe lîngă școli, în țara noastră sînt create condiții pentru ridicarea nivelului de specializare a oamenilor muncii din agricultură și prin cele 39 de Case ale agronomului din întreaga țară, unde urmează diferite cursuri, periodice, peste 80 000 de cadre, în fiecare an. Despre activitatea ce se desfășoară aici face o serie de observații interesante tov. ing. **Aurel NEACȘU**, directorul Casei agronomului din Drăgășani:

„Doresc să subliniez că, dacă în general specialiștii din județul Vilcea, repartizați la diferite cursuri organizate la Casa agronomului, acordă acestora atenția cuvenită, în schimb multe cadre cu studii elementare absentează de la prelegerile ținute. Uneori de această absență se fac vinovate conducerile unităților respective, care arată că... nu se pot dispensa, tocmai la datele de școlarizare, de brigadierii sau șefii de echipă repartizați. Alteori, înșiși cei ce ar trebui instruiți își găsesc alte treburi. De exemplu, în acest an, din 70 de brigadierii legumicoli din C.A.P., s-au prezentat la Casa agronomului la instruirea prevăzută numai 30; de asemenea, din 140 de brigadierii viticoli prevăzuți, au fost prezenți numai 50; la schimbul de experiență organizat la Voicești în probleme extrem de actuale, din 150 de invitați au venit numai 90 de brigadierii și îngrijitorii de animale. Pe viitor, se impune ca nu numai specialiștii, ci și cadrele cu pregătire elementară și medie să fie sprijinite să urmărească expunerile și demonstrațiile practice organizate la Casa agronomului, tocmai în scopul punerii lor la curent cu noutățile tehnice“.

Iată și opinia tov. **N. NICOLAE**, directorul I.A.S. Drăgășani-Vlășca, județul Teleorman, în problema informării periodice a specialiștilor din întreprinderile agricole de stat:

„În unele unități mai îndepărtate, susține corespondentul nostru, specia-

liștii nu pot fi ținute la curent cu noutățile de ultimă oră, în ce privește, în primul rînd, sistemele de mașini, soiurile noi de plante, îngrășămintele, normele de irigare etc. — fără a fi chemați periodic la Casa agronomului.

În județul Teleorman, lucrează în cele 13 I.A.S.-uri peste 300 de specialiști cu studii superioare și medii. Aceștia nu sînt însă prevăzuți în planul de instruire, schimburi de experiență, vizite, ale Casei agronomului. De aceea, solicităm ca la întocmirea acestor planuri să fie neapărat incluși și inginerii, medicii veterinari, contabilii șefi, economiștii din I.A.S. Ar fi bine, ca pe viitor, aceste planuri de instruire să fie coordonate unitar, pe întreaga agricultură de către organele de resort din Consiliul Superior al Agriculturii. În plus, cred că ar fi cît se poate de util ca Centrul de perfecționarea cadrelor să organizeze, tot prin Casa agronomului, anumite cursuri destinate în primul rînd cadrelor de conducere din I.A.S., I.M.A. și C.A.P.“.

În sfîrșit, despre problema continuei perfecționări a specialiștilor, medicul veterinar **Eugen DEVA**, de la circumscripția veterinară Căpușul Mare, județul Cluj, ne-a scris următoarele:

„În județul Cluj, din inițiativa Direcției agricole și a Casei agronomului, medicii veterinari se întîlnesc periodic în cadrul unor cercuri, cu specialiștii de la institutul agronomic și laboratorul veterinar și dezbate cele mai interesante teme cu privire la prevenirea și combaterea bolilor la animale și dezvoltarea sectorului zootehnic. Cred că pe viitor astfel de cercuri pot fi lărgite de către Casa agronomului. Ar fi extrem de folositor dacă atît medicii veterinari, cît și inginerii agronomi ar putea veni ori de cite ori au nevoie la Casa agronomului pentru a consulta bibliografia cea mai recentă și a lua cunoștință de ultimele noutăți în domeniul respectiv — spre a putea aplica prompt și eficace tehnica modernă în unitățile din care fac parte“.

Preocuparea tot mai frecventă a specialiștilor de a contribui la perfecționarea cadrelor din agricultură dovedește că ei se străduiesc să-și asigure oameni ridicați din punct de vedere tehnic, cu care să poată lucra zilnic în diferite sectoare de activitate ale unităților. Se constată, de asemenea, că cel mai ades specialiștii înșiși simt nevoia unei improspătări a cunoștințelor, potrivit cuceririlor tehnicii contemporane. Pe această linie, a modalităților de ridicare a pregătirii profesionale, așteptăm și alte scrisori de la cititorii noștri.

I. ALEXANDRU

Poșta redacției

Ing. **Ludovic MESZAROS** — C.A.P. Ocna de Jos, județul Harghita:

Este necesar să se respecte neapărat doza indicată de către revista noastră de 0,5 mg sulfat de zinc la kilogramul de greutate vie, (această doză fiind stabilită în urma unor minuțioase cercetări). Urmindu-se cu strictețe această îndrumare se vor evita, bineînțeles, și orice fel de intoxicații la animalele respective. În caz că se observă totuși unele intoleranțe cauzate de alți factori adiacenți, e bine să se suprime stimulentele folosite.

În ce privește ultima întrebare, sulfatul de zinc se amestecă în creta furajeră ce este înglobată în rația tăurașilor puși la îngrășat.

C.A.P. Băbicieni — comuna Durnești, județul Botoșani:

Iată norma de sămînță pentru răsad, necesară în medie la hectar, pe care ne-ați solicitat-o: ardei boia 1 kg, ardei gogoșari 0,8—1 kg, ardei gras 1 kg, ardei lung 1 kg, ardei lute 1 kg, arpagie pentru ceapă 500 kg, cartofi timpurii 2 500 kg, cartofi tîrziu 2 500 kg, castraveți de toamnă 4 kg, ceapă de apă 3 kg, sămînțe pentru arpagie 100 kg, ceapă ceaclama 6—10 kg, leuștean 5 kg, mărar 8 kg, mazăre de grădină 200 kg, morcovi 6 kg, păstîrnac 8 kg, roșii timpurii 200—250 grame, roșii de vară 400 grame, roșii tîrziu 400 grame, pătlăgele vinete 800 grame, pătrunjel rădăcini 6 kg, pepeni verzi 4 kg, pepeni galbeni 3 kg, praz 3 kg, ridichi de lună 10 kg, ridichi de toamnă (iarnă) 10 kg, varză albă de vară, albă timpurie și creată de toamnă 400 grame, usturoi 400 kilograme, sfeclă roșie 15 kg.

Constantin **NINULESCU** — I.A.S. Neptun, județul Constanța:

Aprobarea de transfer a elevilor de la liceele de specialitate la liceele de cultură generală se acordă de către Ministerul Învățămîntului, care stabilește și examenele de diferență necesare.

ANUNȚ IMPORTANT!

ȘTIAȚI CĂ PUTEȚI PRIMI LA DOMICILIU prin colet poștal

CĂRȚI, DISCURI și ALTE MĂRFURI

necesare gospodăriei dv ?

— Cum ?

— Foarte simplu : O carte poștală adresată secției

„CARTEA PRIN POȘTĂ“

pentru cărți și discuri —

sau

„COMERȚ PRIN COLETĂRIE“

pentru celelalte mărfuri necesare și

PRIMIȚI LA DOMICILIU,

cea ce ați comandat.

Plata se face la primirea coletului

REȚINEȚI ADRESA :

Secția „CARTEA PRIN POȘTĂ“

(sau, respectiv,

„COMERȚ PRIN COLETĂRIE“)

a cooperației de consum-București,

Str. Sergent Nuțu Ion 8—12, sector 6.

LA CERERE obțineți GRATUIT

cataloge sau liste

cu produsele ce se livrează la domiciliu.

VĂ PREZENTĂM: **INTREPRINDEREA INDUSTRIALĂ DE STAT „FLAMURA ROȘIE” DIN SIBIU**

Continuăm în numărul de față prezentarea produselor fabricate de binecunoscuta întreprindere industrială de stat sibiană „Flamura roșie”. Din multitudinea de sortimente fabricate aici — azi marca „Flaro” este imprimată pe circa 3 500 de sortimente — ne vom opri la unele dintre cele mai cunoscute și apreciate de noi toți, stilourile, creioanele cu pastă și minunatele flori artificiale, care nu se deosebesc aproape cu nimic, nici măcar ca parfum, de cele naturale.

Ipostaze noi ale chimiei

Una din materiile prime de bază ale întreprinderii „Flaro” este masa plastică. Polipropilena, polietilena, polistirenul și poliamida, iată o parte din principalele mase plastice care stau la baza fabricării celor mai multe produse, printre care stilourile, creioanele (pixurile) cu pastă și a florilor artificiale. Chimia cunoaște aici, la Flaro, ipostaze noi.

Secția de stilouri și creioane s-a dezvoltat continuu. Inzestrată cu 12 mașini de injecție și alte utilaje de mare tehnicitate, secția produce anual 1 200 000 de stilouri, în 12 tipuri, precum și 6 500 000 de creioane cu pastă, în 6 tipuri.

Toate reperatele pentru stilouri și creioane sînt, în primul rînd, injectate (turnate). Apoi trec la diferite operații de prelucrare. După ce sînt finisate, ajung la masa de asamblare. Atît pe parcurs, cît și în final, semifabricatele sînt controlate, bucată cu bucată.

„Flaro” — vedere parțială a întreprinderii

în secția de care ne ocupăm. În primul rînd se cuvine a aminti invențiile: „Aparat de încercat stilourile la scris” și „Mașina automată de confecționat penițe de scris”, mașină care concentrează în mod original mai multe operații, reducînd procesul tehnologic de la 22 de operații la numai 5. Ca inovații cu eficiență economică mare notăm: „Dispozitiv de înfășurat arcuri

La Flaro se produc nu mai puțin de 43 de modele de flori artificiale. Cele 8 mașini de injecție de înaltă tehnicitate fabrică gladiole, trandafiri (mai multe modele), garoafe, liliac, lalele, narcise, margarete, brebenei, cale, orchidee, maci, anemone, crenguțe de măr ori de piersic, brazii, flori în ghivece.

Toate reperatele pentru flori — tija, frunzele, petalele, separele, staminele etc. — se injectează (toarnă) în mașinile de injecție pe bază de matrițe adaptate la modelul dorit și la culorile respective.

Mașinile de injecție funcționează pe principiile mecanic, hidraulic și electric, injectînd în matrițele respective masa plastică, colorată în prealabil, conform producției programate. Muncitorii care deservesc aceste mașini nu au altceva de făcut decît să comande injecția (turnarea masei plastice topite) în matriță (care poate avea 1—20 de cuiburi) iar apoi, după trecerea unui timp foarte scurt (pare-se nici un minut), să facă operația de depurare (desprinderea pieselor de canalele de turnare). După ce piesele respective sînt desfăcute unele de altele cu ajutorul unei foarfeci, sînt trimise la montaj. O dată asamblate, unele sînt parfumate în mirosurile naturale florilor respective, apoi ambalate și, în sfîrșit, expediate beneficiarilor.

După cum se vede, este vorba de un proces tehnologic pur industrial. Cu toții admirăm frumusețea acestor flori, cu nimic deosebite de cele naturale, însă puțini sînt aceia care știu că, aspectul artistic îl imprimă creatorul de modele — respectiv de matrițe. Este vorba de un adevărat atelier de artă, de sculptură. Mai întîi se face mularul din gips sculptat. După modelul în gips se face turnarea de precizie din bronz. Forma în bronz este ajustată și finisată și numai după aceea se introduce în mașina de injectat.

Automatizarea în acțiune

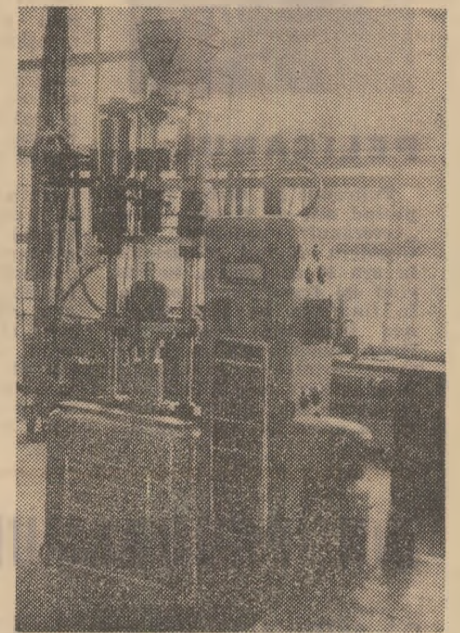
Zăbovind puțin în domeniul fabricării minelor cu pastă pentru creioane, trebuie arătat că pînă acum un an la Flaro se făcea doar operația de asamblare; atît virful, tubul cît și pasta

se importau. De atunci însă, uzinarea se face complet aici, adică atît tubul cît și virful minei se produc local, în cadrul unei linii complet automatizate. Avînd doar 5 locuri de muncă, atelierul de confecționat tuburile pentru pixuri este dotat cu mașini automate privind execuția, controlul și sortarea produselor.

În cadrul acestui atelier există o presă rapidă, care confecționează virful semifabricat cu o producție de 600 000 de piese pe minut, două mașini pentru prelucrarea virfurilor mecanice cu bilă, alte 3 mașini pentru umplut (încărcat) aplatisat, tipărit și montat virful creionului, o centrifugă pentru etanșarea pastei din tub spre bilă și, în sfîrșit, o mașină de spălat virfurile, prin ultrasunete.

Preocuparea conducerii întreprinderii este îndreptată spre fabricarea în țară a sîrmei speciale de alamă, în colaborare cu Metrom-Brașov și Industria Sîrmei-Cîmpia Turzii, cît și a pastei. În felul acesta va fi înlocuit importul acestor materiale cu altele indigene.

În fața întreprinderii stă, în afara îndeplinirii planului pe anul în curs,

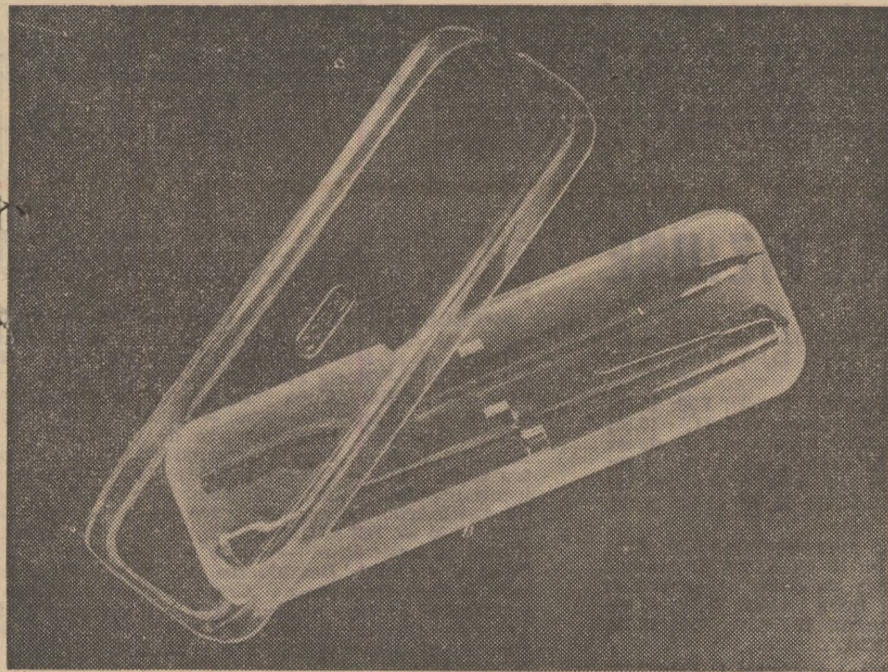

Mașină pentru injectat piese de stilouri și creioane, executată local, prin autoutilare

producția anului viitor. Prevederile arată că în 1970 planul va cunoaște o creștere cu aproape 20 la sută față de 1969. Pentru aceasta toate secțiile Flaro se vor dezvolta continuu. Bineînțeles, și secția stilouri își va mări mult capacitatea. Se va ajunge, astfel, la o producție de 2 300 000 de stilouri, 15 000 000 de pixuri cu pastă și 30 000 000 de rezerve de pastă pe an. În acest fel, se va acoperi întreg necesarul intern, creîndu-se și disponibilități pentru export.

Ne vom opri aici cu prezentarea secțiilor de la Flaro. Într-un reportaj viitor — despre alte produse ale binecunoscutei întreprinderi sibieni.

Pagină realizată de I. FLOREȘTEANU

Trusă „Optima” stilou-creion

Produsul finit este supus unui control riguros privind rezistența, funcționarea, scrisul și, bineînțeles, aspectul general al produsului. Cu alte cuvinte, calității i se acordă cel mai însemnat credit. Exigența la calitatea produselor rezultă și din aceea că absolut toate stilourile trec printr-un banc de verificare a scrisului și a presiunii, luîndu-se măsuri de remediere în cazul unor defecțiuni ce s-ar ivi în funcționarea stiloului.

Într-un reportaj anterior scriam că la realizarea problemelor tehnice din procesul de producție, o contribuție de seamă o aduce mișcarea de inovații care, la Flaro, a căpătat un caracter de masă. Afirmatia este atestată de faptul că aici există peste 800 de inovatori și raționalizatori din rîndul celor mai destoinici muncitori, tehnicieni și ingineri. Inițiativa creatoare a acestor promotori ai noului este orientată spre realizarea de soluții tehnice cît mai eficiente, la un nivel tehnic și calitativ superior.

Vom exemplifica cele arătate mai sus enumerînd cîteva inovații și invenții mai importante realizate

spirale pentru creioanele cu pastă” și „Procedeu și dispozitiv pentru confecționarea plicurilor pentru mine cu pastă”. Numai aceste două inovații aduc întreprinderii economii anuale de peste 500 000 lei. De altfel, 60 la sută din întreaga producție a secției stilouri și creioane se obține cu utilaje realizate local prin autoutilare.

Stînd de vorbă cu unii factori de răspundere din conducerea întreprinderii am aflat că, în viitorul apropiat, este prevăzut a se trece la montajul pe bandă. De asemenea, s-au elaborat studii privind îmbunătățirea funcționării stilourilor, în scopul măririi performanțelor de scriere.

Un interior cît mai plăcut

Sortiment bogat de soiuri și culori; aspect, miros și culori naturale; durabilitate nelimitată, spălare cu apă — iată calitățile oferite de florile din material plastic, flori care împodobesc prin frumusețea lor orice interior, fac căminul nostru tot mai plăcut.

Lalele

Trandafir cu două ramuri

CALEIDOSCOP

FRUMUSEȚILE PATRIEI

Ghețarul de la Scărișoara

Unul din cele mai impresionante momente ale naturii din țara noastră este ghețarul din peștera Scărișoara. Situată în inima Murților Apuseni la o altitudine de 1100 m pe platoul de la Scărișoara, deasupra Văii Girde Sacă, peștera a devenit celebră încă de la începutul secolului trecut, tocmai datorită faimosului ei Ghețar.

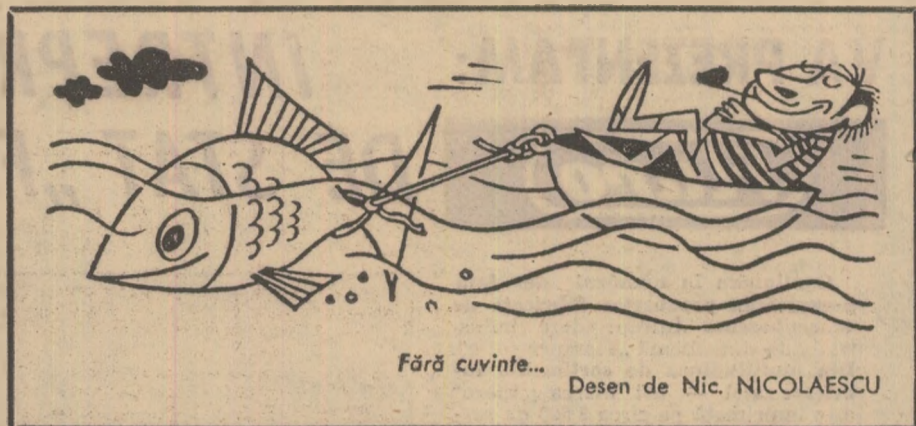
În fundul unui abis amețitor se deschide boltită în cupole de piatră ogivale, Sala Mare a peșterii, ca un ciudat patinoar subpământean de aproape o sută de metri lungime. Gheața din peșteră nu se topește practic niciodată. Ea formează în

mijloc un uriaș bloc, o inimă de gheață cu o grosime de 18-20 m. și care reprezintă circa 7000 vagoane de gheață.

Într-o altă încăpere, în sala numită Altarul sau Biserica, se găsesc în formați stalagmitice de gheață cu o structură caracteristică (Altarul) formații concreționare (domuri, coloane de scurgeri stalagmitice, ca niște imense luminări) care dau un farmec special acestei încăperi.

În peșteră mai există și alte încăperi cu peisaje glaciare tot atât de interesante. În adâncul mai îndepărtat al peșterii, aerul fiind mai cald, picăturile de apă nu mai îngheață și din calcarul depus pe el iau naștere mii de stalactite, stalagmite, coloane, pilăștri, draperii transparente, perle de cavernă, coralite (concrețiuni asemănătoare mărgeanului de mare) ce împodobesc săli și galerii spațioase.

Comisia monumentelor naturii din țara noastră acordă o deosebită atenție acestui minunat lăcaș subteran, de o frumusețe rară, punându-i în valoare comorile, prin numeroase lucrări științifice.

Fără cuvinte...

Desen de Nic. NICOLAESCU

COLȚUL HORTICULTORULUI AMATOR

PREGĂTIREA FLORILOR PENTRU SEZONUL RECE

O dată cu apropierea sezonului rece majoritatea plantelor floricole, care au servit ca podoabe grădinilor se „pregătesc” de iarnă.

Multe dintre aceste plante, printre care narcisele, lalelele, crinii, lăcrimioarele, bujorii, macii, stelutele, clopoteii, spînușele, brîndușele de toamnă și de primăvară, margaretele, vinețele, nemțisorii, floarea miresii, fluturii, brumărele, stînjeneii luminărica și multe altele, reușesc să treacă peste vitregia iernii, datorită organelor subpământine specializate în acest scop. Nu trebuie să uităm, însă, că organele lor aeriene se usucă și dacă nu sînt înlăturate, pe lângă faptul că împiedică creșterea noilor lăstari pot constitui un mediu prielnic pentru transmiterea de la un an la altul a germinilor unor boli și insecte dăunătoare. Acesta este motivul pentru care ele trebuie tăiate de la suprafața pămîntului, strînse în grămezi și arse.

Dacă grădinile dumneavoastră sînt situate în regiuni cu ierni foarte geroase trebuie să vă îngrijiți să așterneți peste straturile cu flori, mai ales peste cele cu narcise, zambile, lalele și crini un strat de mranță, paie, frunze sau cetină, care le va servi drept „plapumă” pentru perioada critică a iernii.

Unele plante, ca gherghinele, chiparoasele, săbiușele, crizantemele, cana etc, nu rezistă peste iarnă în grădină și trebuie scoase din pămînt și adăpostite în pivnite, bordee, cămări, magazii ș.a. În acest scop, temperatura interioară nu trebuie să depășească limitele de 5-10°C, să existe o bună aerisire și să se mențină o umidi-

tate a aerului între 70-85 la sută, care ajută plantelor să-și mențină o turgeșcență corespunzătoare. În locurile de păstrare se va introduce numai material absolut sănătos și bine zvîntat, pentru a se evita eventualele pierderi cauzate de putrezire.

Circumăresele, crățele, petuniile, gîlbenele, gura leului, ochiul bouului, creasta cocoșului, balsaminele, lilicelele etc sînt plante ce se păstrează peste iarnă numai sub formă de semințe. Întrucît și semințele sînt organisme vii, ele trebuie conservate în asemenea condiții care să le reducă la minimum activitatea vitală, fără însă a le provoca moartea. Cele mai bune condiții pentru păstrarea semințelor sînt oferite de încăperile uscate, bine aerisite, ferite de soare, cu temperatura în jur de 5-6°C și umiditatea aerului de 60-65 la sută.

În sfîrșit, nu trebuie uitate nici plantele din vase, care împodobesc locuințele pe timp de iarnă. Este vorba de mușcate, gheșoara, cerceșul, țendrii, lămii sau ficuși, monstere, cactusi etc.

Cînd se aerisește locuința plantele trebuie mutate cît mai departe de geam, pentru a nu le răci, iar primăvara de timpuriu, nu se vor lăsa dintr-o dată plantele la fereastra deschisă. Trebuie deprinse treptat cu soarele și aerul proaspăt.

În îngrijirea plantelor, operațiunea cea mai complicată o constituie udatul. Udarea prea abundentă face ca planta să se „sufocă”, iar cea insuficientă, duce la vestejirea sau chiar uscarea ei. În lipsă de apă, frunzele plantelor se lasă în jos, se vestejesc, iar pămîntul din vase se usucă. Plantele trebuie udate cu apă caldă, cu cel puțin două grade peste temperatura camerei sau cu apă care a stat o noapte întreagă în cameră.

Ing. Ion I. ROVENȚA

DACĂ NU ERA OAIA MIOAPĂ...

creșterea renilor, fapt care confirmă afirmațiile oamenilor de știință englezi.

Nu e lipsit de interes de amintit faptul că nu mai puțin de 12 teorii pretind să lămurească acest mister. Savantul sovietic B. Jganatiev susține că oile și caprele au fost primele animale domestice și, mai pe urmă, vitele și caii. Pentru simplul motiv că oia la o anumită vîrstă este... mioapă și puțin cam... surdă! Or, aceste metehne sînt „calități” ideale care au facilitat „apropierea” animalelor de om.

M. NICOLAE

PELICANUL

Pelicanul pe care-l vedeți pozînd atît de frumos este „veteranul” coloniei din Cîșmigiu. A fost fotografiat la ora 10 dimineața, tocmai cînd își terminase toaleta. În tinerețea sa, cînd stăpînea împărăția apelor din Delta Dunării, era un fruntaș, printre zburători... Avea atunci zece kilograme, și aripile sale, deschise, măsurau aproape trei metri.

DIN PROGRAMUL DE RADIO ȘI TELEVIZIUNE

pe săptămîna 28 sept. - 4 oct.

RADIO

BULETINE DE ȘTIRI: Duminică: programul I: 6.00; 11.00; 17.00; 24.00; 2.00; 4.00; programul II: 14.00; 23.00; 0.55; programul III: 19.30. În fiecare zi de lucru: programul I: 5.00; 6.00; 10.00; 11.00; 17.00; 18.00; 20.00; 24.00; 2.00; 4.00; programul II: 6.05; 12.00; 14.00; 21.00; 23.00; 0.55; programul III: 18.00.

RADIOJURNAL: Duminică: programul I: 7.00; 13.00; 22.00. În fiecare zi de lucru: 7.00; 13.00; 18.00; 22.00. programul II: 7.00; 16.00.

GAZETA RADIO: Duminică, luni, marți, miercuri, joi, vineri și sîmbătă: programul I: 19.00.

EMISIUNI PENTRU SAȚE

Duminică: programul I. Ora satului - 7.15; La ordinea zilei în agricultură - 19.20. În fiecare zi de lucru: programul I: Jurnal agrar - 5.30; La ordinea zilei în agricultură - 19.20.

TEATRU LA MICROFON

DUMINICA: programul II: 19.20 - Teatru scurt: „Un regiment de artilerie”, dramatizare radiofonică după schița lui I. Al Brătescu Voinești.

LUNI: Programul I: 20.35 - Premiera: „Ancora”, adaptare radiofonică după piesa lui Gheorghe Ștefan.

MIERCURI: Programul II: 21.10 - „Zăpadă în tolu verli”, de Cuan Hang King Traducere și adaptare radiofonică de Vlaicu Birna.

VINERI: Programul II: 10.10 - „Căsătorie prin concurs”, comedie de Carlo Goldoni.

EMISIUNI MUZICALE

DUMINICA: Muzică populară: programul I: 6.30; 7.45; 9.40; 20.50; programul II: 7.00; 9.10; 14.30; 19.00; 21.20. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.05; 8.10; 13.15; 14.00; 15.00; 20.15; 20.35; 21.15; 21.45; 22.10; 22.40; 0.03-5.00; programul II: 6.00; 9.10; 12.55; 14.30; 15.45; 17.00; 19.49; 21.40; programul III: 23.00.

LUNI: Muzică populară: programul I: 5.30; 7.30; 10.40; 12.30; 13.10; 15.00; 17.30; 20.10; programul II: 9.00; 11.15; 18.00; 18.50. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.30; 8.30; 10.40; 13.10; 16.20; 16.50; 18.30; 22.20; 23.00; 0.03-5.00; programul II: 6.10; 7.10; 10.30; 11.50; 12.15; 14.03; 17.00; 18.00; 18.50; 19.55; programul III: 17.30.

MARTI: Muzică populară: programul I: 5.30; 7.30; 12.30; 13.10; 17.30; 20.10; programul II: 9.00; 18.00; 18.50; 22.40. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.30; 8.30; 13.10; 16.20; 16.50; 18.30; 21.20; 21.40; 22.20; 23.00; 0.03-5.00; programul II: 6.10; 7.10; 11.00; 12.15; 14.03; 15.30; 17.00; 18.00; 18.50; 19.55; 21.05; 21.35.

MIERCURI: Muzică populară: programul I: 5.30; 7.30; 10.30; 12.30; 13.10; 15.45; 17.50; programul II: 9.00; 10.55; 18.00; 18.50; 22.50. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.30; 8.30; 10.30; 11.25; 12.00; 13.10; 14.45; 18.30;

20.30; 21.20; 21.40; 22.20; 23.00; 0.03-5.00; programul II: 6.10; 7.10; 10.55; 11.50; 12.15; 14.03; 15.05; 17.00; 18.00; 18.50; 19.55; programul III: 17.00.

JOI: Muzică populară: programul I: 5.30; 7.30; 12.30; 13.10; 14.50; 17.20; 20.10; 22.20; programul II: 13.30; 16.40; 18.00; 18.50; 21.05. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.30; 8.30; 10.30; 12.00; 13.10; 14.35; 16.20; 18.30; 20.30; 21.20; 21.40; 23.10; 0.03-5.00; programul II: 6.10; 7.10; 12.15; 14.03; 15.05; 17.00; 18.00; 18.50; 20.00; 22.00.

VINERI: Muzică populară: programul I: 5.30; 7.30; 11.25; 12.30; 13.10; 14.50; 17.35; 20.10; 22.20; programul II: 9.00; 13.40. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.30; 8.30; 12.00; 13.10; 14.35; 16.20; 16.45; 18.30; 20.30; 21.40; 23.50; 0.03-3.00; programul II: 6.10; 7.10; 12.15; 14.03; 15.30; 17.00; 18.00; 18.50.

SIMBATA: Muzică populară: programul I: 5.30; 7.30; 12.30; 13.10; 14.35; 20.10; programul II: 18.50; 22.40; Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.30; 8.30; 11.35; 12.00; 13.10; 15.20; 16.20; 18.30; 20.30; 21.10; 21.40; 22.20; 23.00; 0.03-6.00; programul II: 6.10; 7.10; 10.30; 12.15; 13.00; 18.00; 19.00; 22.00; programul III: 16.00.

TELEVIZIUNE

DUMINICA: Programul I: 8.30 - De strajă patriei; 9.00 - Matineu duminical pentru copii și tineretul școlar; 10.30 - ORA SATULUI; ● Ediție specială - Recoltarea porumbului ● Ancheta emisiunii: Locul intelectualului în viața satului ● Revenim la vechi adrese. Pe urmele materialelor difuzate ● Muzică populară românească; 11.30 - Concert simfonic; 16.00 - Aspecte de la campionatul mondial de gimnastică artistică (Transmisiune de la Varna); 18.00 Film serial: „Malor Vîfor”; 18.35 - Realitatea ilustrată TV - emisiune magazin; 19.30 - TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 - Ansamblul folcloric de tineret „Doina” al municipiului București; 20.30 - Reportaj „Timișoara 700”; 21.00 - Film cu trei stele: „Piratul” cu Judy Garland și Gene Kelly; 22.40 - TELEJURNALUL DE NOAPTE; 23.00 - Telesport. Programul II: 19.30 - TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 - Seară de teatru: „Mutter Courage” de Berthold Brecht.

LUNI: 17.30 - BULETIN DE ȘTIRI; 17.35 - Lumea copiilor; 17.50 - Antena tineretului; 18.20 - Criterii; Carnet cinematografic; 18.45 - Cîntă corul Ansamblului „Ciocirlia”; 19.00 - TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.30 - Campionatul mondial de gimnastică artistică (Transmisiune de la Varna); 20.30 - „Stea fără nume” - emisiune concurs de muzică ușoară; 21.25 - Cadran - emisiune de actualitate internațională; 21.55 Roman folieton „Lunga vară fierbinte” (XXI) „Timpul sorocii”; 22.45 - TELEJURNALUL DE NOAPTE.

MARTI: 17.30 - BULETIN DE ȘTIRI; 17.35 - Lumea copiilor; 17.50 - Studioul școlarilor: „Vă place muzica?”; 18.20 - Consultație tehnică TV; 18.35 - Coordonatele științei românești; 19.15 - Dansul - expresie a sufletului popoarelor Imagini de la Festivalul și Concursul Internațional de Folclor - România '69; 19.30 - TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00

- Film artistic: „Apoi s-a născut legenda”. O producție a Casei de filme „București”; 21.40 - Opereta în... diapozitive; 22.15 - Criterii; Gong; 22.45 - TELEJURNALUL DE NOAPTE.

MIERCURI: 10.00 - Limba franceză (reluare); 10.25 - Ce-ai dori să revedeți? Spectacolul de teatru: „Henric al IV-lea” de Luigi Pirandello; 14.00 - Fotbal ● Rapid-Vitoria Setubal (repriza a II-a) - în cadrul competiției „Cupa europeană a tîrgurilor” ● Steaua - Glasgow Rangers - în cadrul competiției „Cupa Cupelor”. Transmisiune de la Stadionul „23 August”; 17.45 - „Marek pîstruiatul” film serial pentru copii; 18.10 - Desene animate; 18.30 - Cîntece și jocuri populare; 19.00 - Transmisiune de la Expoziția Realizărilor Economiei Naționale - România 1969; 19.30 - TELEJURNALUL DE SEARĂ. ● Actualitatea în agricultură - ediție specială; 20.00 - Studioul tineretului: Deschiderea noului an universitar; 20.30 - Tele-cinemateca: „Crainquebille” după nuvela scriitorului Anatole France; 22.00 - Reflector; 22.15 - Teleglob. Imagini filmate din R.P. Chineză; 22.30 - Convorbiri literare; 23.00 - TELEJURNALUL DE NOAPTE.

JOI: Programul I: - 10.00 - Limba engleză (reluare); 10.25 - Limba germană (reluare); 10.50 - Ce-ai dori să revedeți? Filmul artistic: „Cicloul începe la noapte” 18.00 - BULETIN DE ȘTIRI; 18.05 - Lumea copiilor: „Povestea cercului” (V); 18.20 - Studioul școlarilor: O carte - un vis - „Toate pinzele sus”; 18.55 - Tele-cineclub; 19.10 - Dialoguri muzicale. Muzică populară; 19.30 - TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 - Seară de teatru: „Cum vă place?” de W. Shakespeare (partea a II-a); 21.15 - Transfocator; 21.45 - Cîntă Elena Caragiu și Sergiu Cioiu; 22.10 - Avangardă; 22.25 - Epilog Emisiunea „Preludiu la un concurs”; 22.45 - TELEJURNALUL DE NOAPTE. Programul II: 19.30 - TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 - Concert simfonic; 20.45 - Emisiune literară; 21.15 - Film serial: „Comisarul Maigret” - „Casteleu strîmb”

VINERI: 10.00 - Limba rusă (reluare); 10.25 - Limba spaniolă (reluare); 18.00 - BULETIN DE ȘTIRI; 18.05 - Lumea copiilor: „Lanterna magică”; 18.30 - De la strămoși pentru nepoți. În cadrul acestei emisiuni se vor prezenta balada și obiceiuri specifice vilcenei; 19.00 - Tele-universitatea Ciclu: „Viața”; 19.30 - TELEJURNALUL DE SEARĂ. ● Actualitatea în agricultură - ediție specială; 20.00 - Film pentru cînefilii. „Servitorul”; 22.00 - Reflector; 22.20 - Mult e dulce și frumoasă. Emisiune de limbă română; 22.45 - TELEJURNALUL DE NOAPTE

SIMBATA: Programul I: 18.00 - BULETIN DE ȘTIRI; 18.05 - Film serial: „Belle și Bastien” (episodul 9); 18.30 - „Bună seara, fete! Bună seara, băieți!” - Emisiune pentru tineret; 19.20 - La volan - emisiune pentru automobilești; 19.30 - TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 - Tele-enciclopedia; 21.00 - Monografia contemporană: „Săptămîna de 8 zile”; 21.20 - Desene animate; 21.40 - Rapsodii de toamnă Muzică ușoară; 22.10 TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22.25 - Film serial: Războiul și „Furt la arhiva secretă”; 23.15 - Albumul amintirilor. Program de române. Programul II: 19.30 - TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 - Tele-enciclopedia; 21.00 - Roman folieton: „Lunga vară fierbinte” (XXI); 21.50 - Recitalul de sîmbătă seara. Cîntă soprana Ila Cazacu.

ȘTIINȚĂ ȘI TEHNICĂ — MERIDIANE

Ideia folosirii aerului la diverse munci agricole este relativ nouă și a dat rezultate neașteptate. În cadrul acesteia, un loc aparte îl deține pneumatica, aplicată cu succes în instalații care folosesc energia suflantă a aerului.

Când aerul se deplasează cu o anumită viteză, dirijat în interiorul unor conducte, el dezvoltă o forță care poate antrena și astfel transporta cele mai felurite produse agricole. Acest principiu stă la baza construcțiilor de transportare pneumatică. În funcție de presiunea folosită ele pot fi cu presiune joasă, medie și ridicată, iar după principiul de realizare a presiunii — transportoare pneumatice de aspirație, de refulare și mixte. În general, transportoarele pneumatice sînt mult mai ușoare — din cauza consumului redus de metal — față de transportoarele cu bandă sau rațele. Simplitatea construcției și gradul ridicat de eficiență sînt caracteristici care explică larza lor răspîndire în agricultura modernă.

Produsele cerealiere, fînul, paiele în vrac, baloții și snopii, masa verde tocată, nutrețul insulozat sînt doar cîteva din produsele care profită în egală măsură de travaliul aerului. Dacă mai adăugăm și faptul că, adesea, ele pot fi transportate pe distanțe ce ajung să depășească sute de metri, cu pierderi minime, gradul ridicat de automatizare, aerul rămîne, pe bună dreptate, „cărăușul” ideal pentru agricultură. Randamentul acestor instalații este foarte ridicat. În funcție de diametrul tubului suflant și de greutatea materialului de transportat, el variază între 4—10 tone pe oră. Gradul ridicat de automatizare permite

ca deservirea acestor instalații să fie asigurată de una sau pînă la 3 persoane.

În ultimii ani se practică cu succes transportul pneumatic în creșterea porcilor, furajelor semilichide sau sub formă de pastă. În aceste cazuri, furajele trebuie să conțină 75 la sută umiditate, ele putînd fi transportate pe o distanță ce depășește 500 m.

În diametru 100 mm au fost concepute fierăstraie pneumatice. Un interes deosebit îl prezintă adaptarea foarfecelui pneumatic și la lucrările de tăiere pentru altoire.

PNEUMATICA SUPERSONICA

Una din cerințele fundamentale ale oricărei in-

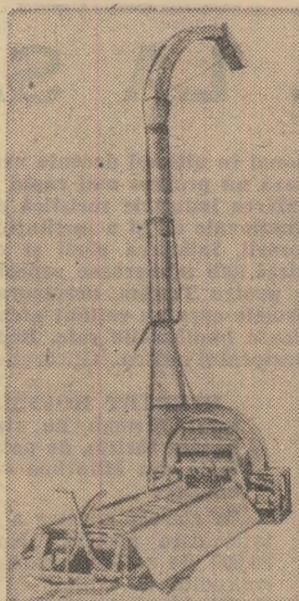
PNEUMATICA — prezent și viitor în tehnica agricolă

UN LITRU DE... AER

Pneumatica are largi aplicații și perspective în construcția foarfecelor utilizate la lucrările de tăiere în vii și livezi. De obicei, aceste lucrări sînt grele, solicitînd anumite grupe de mușchi. Înbolnavirile, în acest caz, sînt destul de grave și, de cele mai multe ori, muncitorii nu mai pot fi folosiți în continuare la alte lucrări. Cu ajutorul foarfecelor pneumatice se poate efectua însă și tăierea unor crăci cu diametrul de 20—60 mm. Greutatea lor este redusă, în medie la 1 kg, iar consumul variază între 0,05—1 „litru” de aer. Presiunea aerului cu care sînt acționate nu depășește 8 atm. Pentru tăierile crengilor care ating

stalații pneumatice este menținerea constantă a vitezei aerului. De exemplu, pentru ca semințele să poată fi transportate, e necesară o viteză de 20 m/sec. Această viteză trebuie menținută constantă, în caz contrar materialele se pot depune în interiorul conductei, fapt care poate provoca defecțiunile instalației. Constructorii de instalații pneumatice au și o altă problemă nu mai puțin importantă, „lungimea aparentă a conductei”, care în cazul conductelor orizontale este egală cu cea reală. La conductele dispuse vertical ea se dublează, iar la cele cotite, se triplează.

Problema vitezei rămîne totuși aspectul principal al acestor instalații. După cum anunță agenția de

Instalație pneumatică destinată transportului furajelor

știri „Novosti” un grup de colaboratori de la Institutul tehnologic pentru industria alimentară, a elaborat o metodă... aerodinamică pentru decorticarea boabelor.

Aerul comprimat transportă boabele din buncăr într-un tub de amestecare. Datorită unor mișcări instantanee și a presiunii aerului, boabele se umflă puțin iar coaja crapă. Pentru decorticarea boabelor aerul se insuflă la viteze... supersonice. Față de metodele obișnuite de decorticare, la care se înregistrează pierderi pînă la 6—12 la sută decorticarea supersonică înlătură acest neajuns. Datorită acestei calități ea se aplică deja în U.R.S.S., Franța și Anglia.

N. MARIȘ

ORIZONTURI

O UNEALTA AGRICOLA ÎN APARENȚĂ SIMPLĂ

Firma finlandeză „Farmer” fabrică unealta agricolă „Cya-Wiska”, care, la prima vedere, poate părea primitivă, atît de simplă este construcția ei. Este vorba de o unealtă care în același timp servește la săpatul șanțurilor, la afinat și ca scarificator. În timp ce cuțitele de oțel ale corpului unelei pătrund în sol, un rotor cu șase palete, cuplat printr-un reductor cu arborele de priză de forță a tractorului fărîmîtează pămîntul săpat și îl azvîrle la o distanță de 2—5 m de la marginea șanțului. Grație faptului că rotorul se poate roti în două direcții el nu se gripează multă vreme chiar atunci cînd între palete și corp nimeresc pietre și rădăcini de copaci; în cel mai rău caz intră în funcțiune cuplajul de siguranță de pe arborele de transmisie.

Noua unealtă este folosită la exploatarea de turbă, la pozarea de rețele de trigarea și la asanarea de mlăștini. Ea funcționează cu același succes pe soluri pietroase ca și pe cele mlăștinoase. Șanțurile se pot săpa cu o viteză între 1 și 4 km/h și în mod obișnuit ele sînt late de 100 cm în partea superioară de 15 cm pe fund iar adîncimea lor este de 65 cm. Dacă cursa se repetă, șanțurile pot fi lățite pînă la 120 cm și adîncite pînă la 90 cm.

ZAHARUL CA HRANA PENTRU VITE

Oamenii de știință din Cuba afirmă că țara lor ar putea deveni exportatoare de carne ca urma-re a recentelor cercetări privitoare la hrănirea vitelor cu zahăr.

Experiențele făcute la Institutul cubanez de zootehnie arată că o rație de nutreț bazată pe melasă ar costa numai 60—65 la sută din valoarea greutății câștigate de vitele de carne.

Dr. R. Preston, director al Institutului de zootehnie, se ocupă de experiențele în care melasa a constituit 73 la sută din substanța uscată a rației, restul fiind furaje și proteine. Rezultatele, afirmă el, sînt mult superioare celor obținute anterior, cînd melasa era administrată nediluată și furajele se administruau în cantități de pînă la 30 kg pe zi.

Aceste rezultate se confirmă a um pe scară mare. Dar, dr. Preston consideră că rezultate similare ar putea fi obținute cu melasa invertită și chiar cu suc de trestie de zahăr. El subliniază că implicațiile sociale și economice ale acestor experiențe ar putea fi foarte importante, căci în prezent trestia de zahăr constituie o sursă majoră de energie în țările tropicale.

ESTE VINOVAȚ CIMPUL MAGNETIC ?

Agronomii din regiunea Odesa au observat că recolta de semințe de floarea-soarelui este cu mult superioară pe acele cimpuri unde planta crește în rînduri dispuse de la vest la est și cu mult inferioară pe cimpurile unde rîndurile sînt dispuse de la sud la nord. Se credea că acest lucru este o confirmare a ipotezei cu privire la influența cimpului magnetic terestru asupra creșterii plantelor, dar s-a constatat că adevărata cauză este cu totul alta.

Pe cimpurile unde rîndurile au direcția de la sud la nord, florile atîrnă între rînduri și atunci cînd tractorul sau combina trec izolesc florile și o bună parte din semințe sînt scuturate pe jos. La rîndurile dispuse de la vest la est asemenea pierderi nu au loc.

Mașină electronică utilizată pe scară largă în laboratoarele de cercetări din Franța

„MITTEILUNGEN AUS DER BIOLOGISCHEN BUNDESANSTALT FÜR LAND UND FORSTWIRTSCHAFT”

Utilizarea fungicidelor sistemice în combaterea manei la castraveți

În R.F. a Germaniei, în anul 1968, s-au verificat două noi fungicide sistemice, D.P. 1991 și P.P. 675 împotriva manei castraveților. Experiențele s-au executat în seră, udîndu-se o singură dată solul cu diverse concentrații ale ambelor preparate, în momentul apariției primelor pete de mană. Fungicidele au prezentat o puternică acțiune eradicatoare, efectul fiind mai pronunțat cînd atîc de masă se află în plină evoluție.

Pentru toate dozele folosite, rezultatele cele mai bune s-au obținut cu fungicidul D.P. 1991. Acesta are, de altfel, o fitotoxicitate foarte redusă, putînd fi folosit fără risc și la stropirea organelor aeriene. D.P. 1991 are un spectru larg de acțiune, fiind activ împotriva mai multor specii de ciuperci, iar în doze mai mari (500 mg/plantă) chiar și față de unii acarienii ca *Tetranychus urticae*.

DIN PRESA STRAINA

„MOTORISATION AGRICOLE”

Sistem electronic pentru hrănirea animalelor

O societate scoțiană a prezentat la Worth British Engineering Exhibition (Norobex) un sistem electronic pentru hrănirea animalelor acționat chiar de animale, fără ca acestea să știe. Sistemul, care în felul său pare a fi primul în lume, este destinat mai ales pentru institutele de cercetări, școlile de agricultură și centrele de creștere a animalelor. El a fost pus la punct de Școala de agricultură din nordul Scoției. Sistemul este realizat pentru hrănirea separată a animalelor

întreținute în lot; cu ajutorul lui se pot efectua experiențe cu privire la alimentația animalelor care pot fi supravegheate în toate condițiile posibile. Fiecare animal poartă pe gît o bobină acordată — un fel de „medalie” mare din plastic. Un oscilator montat pe hrănitorea fiecărui animal servește drept receptor pentru bobină. Cînd animalul se află la o distanță convenabilă, bobina amorsează oscilatorul care, prin intermediul unui reletu, acționează un zăvor electric și permite animalului să aibă acces la nutreț. Un resort închide hrănitorea cînd animalul își retrage capul. Fiecare bobină este acordată separat, ceea ce face ca numai un singur animal să poată „deschide” hrănitorea ce-i este destinată.

Animalele trebuie obișnuite să folosească sistemul electronic de hrănire; constructorii susțin că acest lucru se poate face în două ore. La sistemul electronic se poate adapta orice jgheab de hrănire. Sistemul se folosește mai ales în experiențele ce se fac în legătură cu sporirea producției de lapte și hrănirea mai economică a vitelor de carne.

Lucrări de întreținere a culturilor de bumbac în Turkmenia (U.R.S.S.)

AGRICULTURA PE GLOB

PE AGENDA CONGRESULUI A.I.T.

TURISMUL LA SATE

Dinamica dezvoltării turismului internațional în ultimul deceniu arată că volumul încasărilor din această activitate marchează un progres mai rapid decât creșterea anuală a valorii exporturilor mondiale. Marea industrie turistică preocupă astăzi conducerea statelor, a organismelor internaționale cit și a instituțiilor neguvernamentale interesate în dezvoltarea cooperării, întărirea păcii și prieteniei între popoare. Fenomenul turistic a fost analizat sub numeroase aspecte la cel de al 3-lea Congres al Alianței Internaționale pentru Turism, desfășurat la București între 8—13 septembrie a.c. Printre problemele care au reținut atenția participanților, figurează și turismul la sate, cu toate implicațiile sale. Redăm câteva din declarațiile făcute pe această temă colaboratorului nostru Gheorghe STOICOVICI.

PROF. DR. ROMAN LAZAREK — Institutul de studii juridice și economice pentru turism — Varșovia-Polonia :

„Turismul la sate se dezvoltă foarte repede. Totuși, nu a ajuns la posibilitățile evidente de care dispune. Populația din mediul rural este cea mai puțin activă pentru turism și are o participare disproporționată, fapt care ne preocupă.

Ansamblul de factori care dă dezvoltarea turismului la sate este predominant de problema sezonului. În sezonul prielnic turismului sătenii sunt ocupați cu munca câmpului. Pentru înălțurarea acestui inconvenient sînt necesare noi perioade accesibile pentru turism, practicarea unui nou gen de turism care să trezească interesul țărănilor. Se impune totodată, o muncă de educație la sate pentru promovarea turismului ca mijloc de recreare, culturalizare, întărirea prieteniei între popoare“.

HERBERT HOFFMANN — Institutul german de studii economice pentru turism, de pe lângă Universitatea din München — R. F. a Germaniei :

„În zilele noastre a apărut o invitație care preciza : Nu vă abțineți ! 20 000 de cetățeni care și-au petrecut concediul de odihnă în România s-au simțit bine. Ar trebui să mă opresc aici, pentru că este un fapt destul de edificator. Pot spune că și eu m-am simțit în România excelent, iar contactul cu populația sătească, mai ales, a fost o revelație. M-a emoționat ospitalitatea poporului român și sînt convins că numărul turiștilor din R. F. a Germaniei va crește considerabil în viitor. Satul românesc este atrăgător, natura admirabilă. Congresul al 3-lea al A.I.T. se va solda cu rezultate bune pentru dezvoltarea turismului la sate.

ABEL NORA — Trustul de trans-

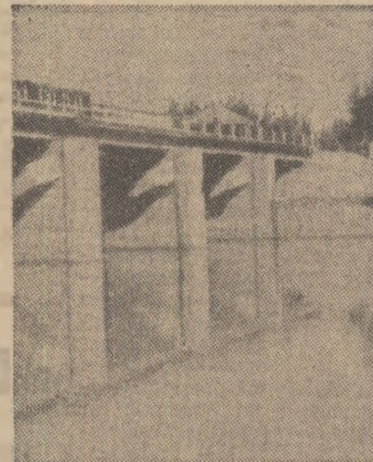
porturi rutiere „Volan“ — Budapesta — Ungaria :

„Interesul deosebit al cetățenilor din R. P. Ungară pentru turism în România ne-a adus la Congresul al 3-lea al A.I.T. unde sperăm să încheiem, în acest sens, contracte cu organizațiile de resort române. Avem deja contracte cu S.U.A., Iugoslavia și alte țări privind punerea la dispoziția grupurilor de persoane a mijloacelor auto de transport în scop turistic. Am vizitat satele românești despre care auzisem dinainte multe lucruri frumoase. Sînt superbe, iar ospitalitatea românilor este emoționantă. Duc cu mine impresii de neuitat și convingerea că turismul la sate este în plină dezvoltare și va aduce în rîndul voiajorilor care-și petrec vacanțele vizitînd lumea, sute de milioane de aderenți“.

SIMONE TROIGROS — președinta Organizației Centrale a taberelor și activităților de tineret și a turismului popular — Paris — Franța :

„Îmi este dificil să spun totul despre impresiile puternice pe care mi le-a produs lucrările Congresului. În timpul desfășurării lui mi-am dat seama că există suficiente posibilități de realizare a legăturilor între turiști din diferite țări, indiferent cu ce mijloace călătoresc. Turismul este o necesitate a zilelor noastre. Trebuie create condiții ca și țărăni cu mijloace limitate, muncitorii, funcționarii cu familii numeroase să poată călători, să cunoască lumea, pentru că numai cunoscînd lumea te poți cunoaște pe tine însuși. Mi-a atras atenția apelul făcut în congres pentru promovarea turismului la sate și consider că este adevărat că această problemă a fost neglijată pînă acum.

CARNET ECONOMIC

Aspect al sistemului de irigații realizat de locuitorii din Lankao (R. P. Chineză)

CHIMIZAREA AGRICULTURII

În Coreea socialistă se acordă multă atenție sporirii producției de îngrășăminte. În prezent, revin peste 500 kg de diferite îngrășăminte la 1 ha de teren agricol. Anul acesta, producția de îngrășăminte pe bază de fosfor a crescut cu 43 la sută. Cele mai mari succese au fost obținute de întreprinderile din zona estică a republicii. La Combinatul de la Hungnan și la alte întreprinderi au fost puse în funcțiune noi capacități de producție, a avut loc reconstrucția tehnică a unor secții existente.

„SARBATOAREA CULESULUI” LA VIRȘET

La Virșet, principala regiune viticolă din Iugoslavia, a început tradiționala sârbătoare a culesului viilor, care se organizează cu regularitate de 12 ani. Cu acest prilej a fost deschisă o expoziție de struguri, vinuri și produse ale industriei și unităților meșteșugărești din această regiune. De asemenea a avut loc o constătuire a viticultorilor și lucrătorilor de la centrele de vinificație din Voivodina. La festivitățile din acest an au venit vizitatori din Voivodina și din alte regiuni ale Iugoslaviei, precum și turiști din România care vor participa la serbările prilejuate de această sârbătoare a podgorenilor din Virșet.

PROMOVAREA CONSUMULUI DE SUCURI DE FRUCTE

Pentru promovarea consumului de sucuri de fructe, la Congresul Internațional de la Lucerna s-au hotărât : crearea unui simbol internațional pentru sucuri naturale care corespund unui barem calitativ minim, organizarea unei arhive internaționale de propagandă în favoarea sucurilor, punerea la dispoziția tuturor țărilor a metodelor de propagandă utilizate în fiecare țară.

La Congresul de la Cannes, din anul trecut, s-a prezentat stadiul realizărilor în direcțiile menționate. Este de semnalat intensa activitate de propagandă prin diverse mijloace, efectuată în special în Franța, Elveția și Austria. Aceste mijloace se referă la propaganda vizuală, auditivă, expoziții, distribuiri gratuite în școli și unele colectivități, demonstrații, instituirea (în Austria, R.F.G.) a unui semn distinctiv. Acesta indică produse de o calitate garantată, la care au dreptul întreprinderile producătoare care aderă la un sistem de control neutru asupra produselor prelucrate din comerț.

30 000 000 DE POMI ÎN ALGERIA

Algeria și-a stabilit un plan de cinci ani care prevede, între altele, plantarea a 30 000 000 de arbori — în majoritate pomi fructiferi — în diferite regiuni care sînt bînuite mai mult de arșița soarelui și de furtunile uscate de nisip. Acțiunea aceasta se realizează în cooperare cu Organizația Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură (F.A.O.). Ritmul plantărilor, începute în 1966, este de 5 000 000 de arbori pe an. Pînă acum s-au plantat mai mult de jumătate din numărul de pomi prevăzut.

RHÔNE-POULENC

dispune de o gamă largă de produse destinate celor mai diverse industrii din domeniul protecției culturilor :

Laboratoarele de cercetări și aplicații, precum și serviciile comerciale ale Societății RHÔNE-POULENC sînt la dispoziția dumneavoastră pentru a vă ajuta să alegeți și să aplicați soluția cea mai potrivită problemei pe care o aveți de rezolvat.

I.S.C.E. CHIMIMPORT, Bd. Republicii nr. 10, București, Sectorul 1

ne va transmite orice cerere de documentații sau mostre pe care veți binevoi să-i adresați,

RHÔNE-POULENC
Paris—Franța

Societatea RHÔNE — POULENC comercializează, după ani de încercări și numeroase cercetări, diferite produse insecticide, acaricide, fungicide și erbicide.

ZOLONUL

(Phosalon) este un insecticid acaricid de contact și ingestie, penetrant însă nu sistematic.

ZOLONUL

- se distinge prin :
- un spectru de activitate extins asupra principalilor dăunători din arboricultură, cultura mare, legumicultură, culturi ornamentale, viticultură ;
 - o bună eficacitate imediată ;
 - o acțiune persistentă de 2—3 săptămîni, în funcție de paraziții combătuți ;
 - o toxicitate moderată față de mamifere ;
 - utilizare posibilă la plantele vizitate de albine ;
 - o activitate redusă asupra hymenopterelor de pradă.

IN ARBORICULTURA

contra insectelor și acarienilor arborilor fructiferi.

LA CULTURA MARE

contra dăunătorilor sfeclei și hameiului, contra insectelor care atacă varza, rapița și napii,

contra paraziților lucernei de sămînță și altor leguminoase.

IN VITICULTURA

contra acarienilor și a viermilor strugurelui.

IN CULTURA LEGUMICOLA FLORALĂ SAU ORNAMENTALĂ

contra majorității insectelor dăunătoare